

**Gerzsenyi Sándor**

# **A századik**

**Gerzsenyi Sándor**

# **A századik**

**Dr. ALMÁSI MIHÁLY  
AJÁNDÉKA**

**DÖMSÖDI BAPTISTA GYÜLEKEZET  
KÖNYVTÁRA**

A kötet a  
JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY  
gondozásában jelent meg.



Minden jog fenntartva  
© Jó Pásztor Alapítvány, 2006

ISBN: 963-86931-3-4

A kötet grafikáit készítette: Gulyás Boglárka

KIADJA A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY

Borítóterv, tördelés: rePROCOLOR Kft.  
Nyomás: Mátyus Bt.

## Bevezetés

Nagy öröm egy gyerekverseket tartalmazó könyvet útjára bocsátani, különösen, ha olyan költő új kötetéről van szó, mint Gerzsenyi Sándor, aki mindig is elsősorban lelkipásztornak tartotta magát, s csak azután költőnek, újságírónak. Sok évtizedes szerkesztői múltja és három kötet publikálása után most – már nem fiatalon – a leghálásabb „olvasótáborhoz”, a gyerekekhez fordul...

Jó egy éve biztatom arra, hogy tálentumát hasznosítva, pótolja azt a nagy hiányt, ami a hívó gyermekversek területén évtizedek óta mutatkozik közösségünkben és általában is. Lelkesen nekikezdett az írásnak, s mint látható, nem hiába. Kedves, biblikus, humoros versek születtek. Köszönjük.

A Jó Pásztor Alapítvány egyik célja, hogy közösségünk értékeit őrizze és megújítsa. Ezek a versek értékőrzők, miközben nagyon is újak, frissek, üdék.

Biztos vagyok abban, hogy gyülekezeteinkben a gyermekekkel foglalkozó tanítók boldogan veszik kézbe a kötetet, és számos verset osztanak ki szavalásra kicsiknek és nagyobbaknak ünnepi alkalmakra épp úgy, mint egy-egy vasárnap délutánra.

Gerzsenyi Sándor első verseskötete (Balog Miklós társszerzővel) 1980-ban jelent meg a Baptista Egyház kiadásában. Sajtótitkár-



ként kezdeményeztem és gondoztam a kiadást, írtam az előszót annak idején az „Első kévé”-hez. 1994-ben adtam ki a Napsugár Gyermekmentő Alapítvány elnökeként a második Gerzsenyi kötetet „Vallomás” címmel. A harmadik kötet 2003-ban a szerző kiadásában jelent meg „Meditáció” címmel, és most 2006-ban a negyedik, a Jó Pásztor Alapítvány kiadásában. A gyermekek, a kiadó és egész közösségünk nevében is szeretném megköszönni a lelkipásztor-költő áldozatos, lelkes munkáját, az ihletett sorokat, amelyekért a Szerző éppúgy, mint a kiadó, Istennek kívánja adni a dicsőséget.

Köszönet illeti az illusztráló művészt, Gulyás Boglárkát, aki önzetlen szeretettel készítette – immár a második Jó Pásztor könyvhöz – a remek grafikákat.

Kísérje Isten gazdag áldása a Szerzőt és az Olvasót, a szavaló gyermekeket és az őket örömmel hallgató szülőket, nagyszülőket, gyülekezeteket!

Budapest, 2006. július

*Dr. Almási Mihály  
lelkipásztor  
a Jó Pásztor Közhasznú Alapítvány  
alapítója*

## Előszó-féle a kötethez

A múlt évezred utolsó századának első felében születtem. A legszerényebb számítás szerint is tudható tehát, hogy nyugdíjas vagyok. Kisnyugdíjas. Ez a jelző (kis-) vonatkozik a nyugdíjamra is, a személyemre is.

Tíz évvel ezelőtt meghívott az Orgoványi Gyülekezet, vállalnám el bizonytalan időre köztük a lelkipásztori szolgálatot. Aztán végül hat esztendő lett ebből az átmeneti állapotból. Annak az időszaknak a gyümölcse a MEDITÁCIÓ című kötetem.

Egy évvel ezelőtt pedig a Bajai Körzettől kaptam felkérést, hogy legyek az ügyintézőjük, szintén átmeneti időre, lehetőleg egy új lelki munkás meghívásáig. Hálás vagyok, hogy a körzet négy gyülekezetében végzett lelki munka mellett lehetőségem nyílik most egy újabb versgyűjtemény kiadására.

Mivel „baptistául” gondolkozom, az a meggyőződésem, hogy közösségi életünk szerves része még – az Ige mellett – az ének és a vers. E két műfajt egymás szinonimájaként is felfoghatjuk. Ahol még szavalnak, ott viszont annyira ismertek már a régi versek, hogy ha a gyermek elakad, a gyülekezet szinte kórusban tud segíteni.

Ez adta a késztetést, hogy próbáljam újra-fogalmazni az ismert bibliai történeteket és

üzeneteket, és adjunk a versmondóink kezébe újabb, frissebb verses bizonyoságtételeket.

Egyszer az egyik kollégám így mutatott be a barátjának: „Ez egy grafomán pali”. – Ebben csupán a Pali hibádzik, mivelhogy egyébként Sanyi vagyok. De az tény, hogy én folyton-folyvást írok, mint egy megszállott. Persze a lelkipásztori és az igehirdetői szolgálat mellett. – Nálam a versírás úgy megy, hogy leülök és írok. Rendszerint hajnalban jön rám az ihlet, és mire a nap felkél, én már rakhatom képébe a kévéimet.

A költőnek az a dolga, hogy szavakba öntse azokat a gondolatokat, amelyek elmondása a legtöbb embernek nehezebbre esnék, vagy sikertelen próbálkozás maradna. Én ezt kaptam sáfárságra, nem áshatom el. Ha elásnám, magamat is „eláshatnám”.

Minden írásom első olvasója és cenzora a feleségem, Borku Mária. Elég nehezen viselem a kritikát, de tőle el szoktam fogadni, némi hadakozás után. Köszönet neki a hitvesi segítségért!

Köszönet dr. Almási Mihály szolgatársamnak és tehetséges stábjának lelkes közreműködésükért! A „felhasználóknak” pedig sok örömet és áldást kívánok!

Örülnék nagyon, ha a vasárnapi iskolai tanítók, valamint a gyermeküket nevelő anyukák számára sikerült volna némi testvéri támogatást nyújtani e szerény kötettel.

G. S.

# CSÖPPEK





## „Ilyeneké...”

Valakit kiválasztott  
Közülünk a Mester.  
„Ha ilyenek nem lesztek...” –  
Mondta szeretettel.

Az a társunk szegény volt.  
Mosolyával tűnt fel.  
Jézus megáldotta őt  
Egyszerű derűvel.

Az a társunk árva volt,  
De hitt az Istenben.  
Nem sodorta el a víz.  
Úszott árral szemben.

Ki az égi madarat  
Magokkal táplálja,  
Kenyerét majd az a kéz  
Neki is megáldja.

Mert aki már benne él  
Isten Országában,  
Boldogtalan sose lesz,  
Nem marad magában.

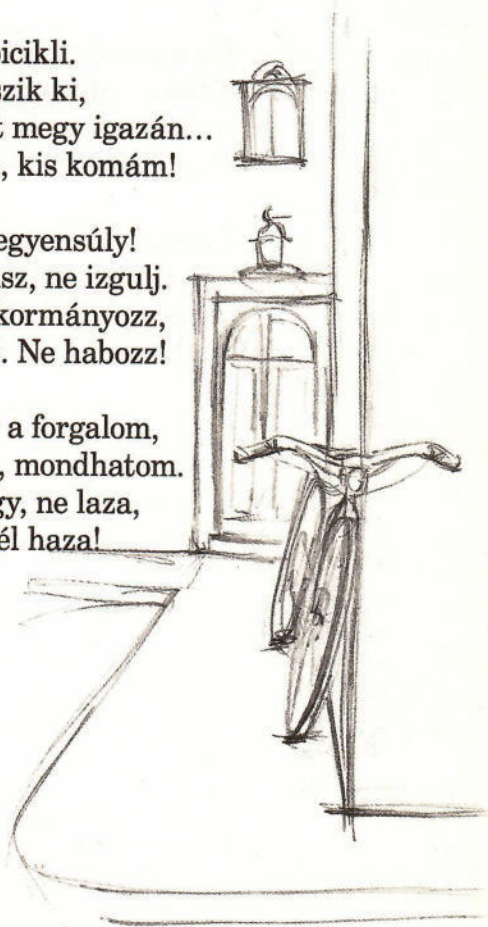
## Bicikli

Egy pár kerék, meg egy váz –  
Tudja már az egész ház:  
Így néz ki a kerékpár,  
Egyszerű és gyorsan jár.

Másik neve bicikli.  
Az utcára viszik ki,  
Mert csak ott megy igazán...  
Pattanj fel rá, kis komám!

Lényeges az egyensúly!  
Ha megbillensz, ne izgulj.  
Mindig arra kormányozz,  
Amerre dőlsz. Ne habozz!

Nagyon nagy a forgalom,  
Vigyázni kell, mondhatom.  
Figyelmes légy, ne laza,  
Épségben érijél haza!



## Szavak

A gyűliben Edit néni  
Szelíd szóval így okít:  
Jól jegyezd meg, egy forrásból  
Kétféle víz nem folyik!

Ha kimondod Jézus nevét,  
Tilos a csúnya beszéd.  
Aki fehér ruhában jár,  
Koromtól óvja kezét!

Csúnya szavakkal traktálnak.  
Sok a magán-oktató.  
– Ne mérgezd a forrás vizét,  
Hadd maradjon iható!

## Igaz

Arra tanít a Biblia,  
Mondjak mindig igazat.  
Kétértelműen beszélni  
Egyáltalán nem szabad.

Hazug beszéd: kanyargós út,  
Igazmondás: egyenes!  
A hazug szó fejünkre hull,  
Visszatér és megsebez.

A sátán – az Ige szerint –  
Apja a hazugságnak.  
Az apró, kis föllentések  
Mind őtőle származnak.

Imádkozom, és kérem az  
Én drága Jézusomat:  
„Mint az ezüstöt tisztítják,  
Tedd tisztává ajkamat!”



## Mit adnánk az Úr Jézusnak?

*(Kisgyermeknek mondják)*

Én a kispárnámat hoztam,  
Puha, kerek forma.  
Neked adom, fejecskédet  
Ne nyomja a szalma.

Én pedig a cumikámat  
Ajánlom fel néked.  
Ezzel mindig jól elalszol,  
Nem érzed az éhet.

Van nekem egy kedves babám,  
Juditkának hívják.  
Átadom, hogy játszhass vele.  
Viseld szépen gondját.

Van nekem egy játék-autóm,  
Legyél vele boldog.  
Ha nagy leszel, alakítsd át,  
S nem kell gyalognod.

Én egy tábla csokit hoztam,  
Mogyorós és édes.  
Józsefnek is adj belőle,  
Hogy ne legyen mérges.

Én a nagypapámtól kaptam  
Ezt az ügyes sípot.  
Ha egy csöppet megerősödsz,  
Fújjad, ahogy bírod.

Van nekem egy pár jó kesztyűm,  
Bunda a bélése.  
Húzd fel kicsi kezecskédre,  
Hogy ne fagyjon kékre.

Én pedig a sapkám adom.  
Húzd jól a fejedre.  
Ha ez rajtad van, nyugodtan  
Fütyülhetsz a télre.

Mindenünk megosztjuk véled,  
Jézusunk, Királyunk!  
Fogadd kicsi szívünket is,  
Mindig maradj nálunk!



## Vércsepp

Rózsát szedtem Anyukámnak.  
Megszúrta a kezemet.  
De a szúrás nem nagyon fáj,  
Ha oka a szeretet.

Boldogan adom e csokrot  
Édesanyám kezébe...  
Az a piciny kis piros csepp  
Az ő kislánya vére.

## Kérés

Noha az én életkorom  
Alig-alig mérhető,  
Mégis szeretnék szolgálni.  
Ugye, hogy ez érthető?

El akarom mondani, hogy  
Az Úr Jézust szeretem.  
Imádságomban kérem őt,  
Áldja meg az életem!

Őrizzen minden utamon,  
Növelje a hitemet,  
Sugárzó szeretetével  
Töltse meg a szívemet.

## Engedelmesség

Édesanya nagyon szeret,  
Néha mégis megdorgál,  
Mert a makacsságaimból  
Kigyógyítani próbál.

Nem örülök túlságosan,  
Mikor így bánik velem,  
Mégis engedelmeskedem,  
Mert őt nagyon szeretem.

## Kísértés

Gyermek vagyok, de az ördög  
Már engem is megkísért,  
Legutóbb az imaházi  
Helyemre is elkísért.

Ő súgta, hogy beszélgessek  
A szomszédos Pistivel.  
Ő mondja, hogy „Milyen szép vagy,  
Ha egy kicsit hisztizel!”

Megkérem most az Úr Jézust:  
A kísértőt űzze el,  
Hadd lehetnék olyan gyermek,  
Ki az Úrra jól figyel.





## Isten háza

A templom az Isten háza.  
Magas tornya ezt mutatja.  
Ki ott csendben fohászkodik,  
Isten titkait kutatja.

Ha nincs tornya, az: imaház.  
Otthonos és barátságos.  
Azért jó, mert mint egy család,  
Közelebb vagyunk egymáshoz.

Mindegy: imaház, vagy templom.  
Kik falai közé járunk,  
Mind szeressük egymást szívből,  
Ha már testvéreknek látszunk!

## A fogaim

Anyu szerint árt a fognak  
A csoki és minden édesség.  
Sokkal hasznosabb a gyümölcs,  
A főzelék meg a sok zöldség.

Ők nem tudják, hogy énnekem  
Leghasznosabb a túró-rudi,  
Laktató és igen finom,  
Kellemes, mint egy meleg fagyi.

Ezen sokat vitatkozunk,  
De a végén mindig engedek,  
Mert biztosan tudom, érzem,  
Hogy Apu, Anyu nagyon szeret.



## Az oviban

Az óvoda az én „munkahelyem”.  
Anyu minden reggel eljön velem.  
Nem szeretem, hogy ott magamra hagy,  
A saját „dolgozójába” szalad.

Az oviban barátaim vannak,  
Ha bemegyek, már elém szaladnak.  
Pedig sokszor egymásra kiáltunk,  
De egy fél perc múlva megbocsátunk.

Csak egy nem tetszik nekem, ez nem más,  
Mint az ebédek utáni alvás.  
Mindig mondom: Én nem vagyok álmos!  
– A dadus szerint ez oly talányos:

Mert amikor másfél óra múlva  
Felébredek, kérdezem ámulva:  
Talán csak nem elaludtam én is?!  
Úgy látszik, hogy álmos voltam mégis.

## **Jövel, Jézus!**

Ebédeltünk. Vendégem volt  
A szomszéd barátom is.  
Édesapám imádkozott.  
Ahogy teszi máskor is.

Kérdezem a barátomat:  
Ti sohasem szoktatok?  
„Az én anyukám tud főzni!”  
– Nevetve megnyugtatótt.

Mi mégis így imádkozunk:  
Jövel, Jézus, légy velünk!  
És hogyha már itt vagy köztünk,  
Kérünk, áldd meg ételünk!

## Mint a pinty

Nálunk egy szép kalitkában  
Piros csőrű pintyek élnek.  
Egész nap csak fuvoláznak,  
Mert ők híres nagy zenészek.

De szerintem baj van velük:  
Mind a kettő kicsit süket,  
Mert akárhogy kérem őket,  
Nem fogják be a csőrüket.

A nagymamám arra tanít,  
Legyek türelmesebb kicsit,  
Mert a pintyek dalaikkal  
A Teremtőt dicsőítik.



## Isteni rend

Nappal és az éjszaka,  
Reggel és az este –  
Így lett ez megalkotva,  
Isten így szerezte.

Még tél van, de jön a nyár,  
S alig hogy vetettünk,  
Máris itt az aratás,  
Gyümölcsöz a kertünk.

Míg csak forog ez a föld,  
Ezek meg nem szűnnek. –  
Magasztaljuk hűségét  
Áldó Istenünknek!

## Baleset

Tegnap, kint a játszótéren  
Egy jó nagyot estem.  
Figyelmetlen ugrálásom  
Lett nekem a veszttem.

Anyukám még meg is dorgált,  
Pedig arra várok,  
Simogasson, mert különben  
Belülről is fájok.

Meg kellene érteni, hogy  
Aki fut, eleshet,  
De ő így szól: Gyermezem, ezt  
Magadnak kerested!

Pedig nem is kerestem, csak  
Simán megtaláltam.  
Úgy megnyúlt, hogy beleakadt  
A bajba a lábam.



## Barát

Panaszkodik a gyermek.  
Egyik kezét fájlalja.  
Mérgében megharapta  
A legjobb osztálytársa.

Az anya szép szelíden  
Lágy írral gyógyítgatja.  
Légy harciasabb máskor!  
Az apa így vadítja.

Nem álltam bosszút rajta,  
Nyuszi voltam, belátom.  
Mégsem tehettem másként,  
Hiszen ő a barátom...

*(Csaba fiunkkal történt)*



## Keserű

Miért van az, hogy keserű  
A legtöbb orvosságom?  
Minálunk van ez így csupán,  
Vagy az egész világon?

A doktor bácsi így tanít:  
Csak egy kis keserűség,  
De ennek árán visszatér  
A jókedv, az egészség.

Édesapám, a bölcs öreg  
Fejemet megsimítja,  
S fülembe súgja csendesen,  
Hogy van neki egy titka:

Ilyen az élet. Néha jön  
Keserűség és próba...  
De ki sebez, be is kötöz,  
Szabadítását hozza!

## Holdvilág

Szeretem nézni a Holdat.  
Olyan, mint egy ember feje.  
Amikor kikerekedik,  
Azt mondjuk, hogy a Hold tele.

De ha kifli lesz belőle,  
Karcsú és gyönyörű sárga,  
Nem csoda, hogy a kutya is  
Megugatja, úgy kívánja.

Anya mondja: Legyek olyan,  
Mint a Hold, ha egész kerek. –  
Világítsak a sötétben,  
Mindig legyek derűs gyerek!

## Számtan

Tanulok számolni.  
Anyu lesz az egyes,  
Mivel énnekem ő  
Nagyon-nagyon kedves.

A kettes az Apu,  
Mert ő is úgy szeret,  
Reggel az oviba  
Mindig csak ő vezet.

Én meg a harmadik  
Vagyok a családban.  
Egy, kettő és három! –  
Már meg is tanultam.



## Segítek

Anyu megengedi  
Néha, hogy segítsek,  
Ezért az ebédhez  
Szépen megteríték.

Sorban, ahogy ülünk:  
Előbb jön a tányér,  
Ha több fogás is lesz:  
A lapos és a mély.

A kés meg a kanál  
Jobb oldalra kerül,  
Bal kéz felől pedig  
A villa egyedül.

Persze szalvéta is  
Kell a villa alá,  
Csak hadd irigykedjen  
Rá az evőkanál!

Legvégül a pohár.  
Csillogó és fényes.  
Ha összefogdosom,  
Apu kicsit mérges.

Érkezik a leves.  
Tovább nem ugrálok.  
Mindenkinek finom  
Étvágyat kívánok!



## Megyünk az imaházba

A nyugalom napján – minden gyermek tudja –  
Sietünk örömmel kedves templomunkba.

Ige vár ott ránk és sok szerető testvér.  
Jézustól minden szív lelki kenyeret kér.

Kiárasztja bőven irgalmát a Krisztus.  
Hiszünk és remélünk. Üdvösségünk biztos!

## Jézus enyém!

Öröm tölti a szívemet,  
Boldog vagyok, Jézus szeret!  
Én is szeretem őt nagyon.  
Ígérem, hogy el nem hagyom.

Figyelek rá és jó leszek,  
Életéből példát veszek.  
A legnagyobb boldogságom,  
Hogy Jézus lett a Királyom.

# NAGYOK



## A „tesóm”

Szeretem a testvéremet,  
Ő is szeret engem,  
Akkor is, ha megcibálom  
A haját szép csendben.

Ha két testvér bántja egymást,  
S a helye megkékül,  
Nincs nagy baj, mert hamarosan  
Mindkettő megbékül.

Én egy kicsit heves vagyok,  
Ő egy kicsit gyáva,  
Ezért mindig együtt megyünk  
Boltba, iskolába.

Ő azt mondja: Jaj, bocsánat...  
Én kiáltom: Pardon!  
Ő bebújik a pajzs mögé,  
Én forgatom kardom.

Huzakodunk, civakodunk,  
Ezért jó a testvér,  
Csakhogy mi összetartozunk,  
Egy család és egy vér.

## Átadottan

Szeresd az Urat! – De szívből, nem másképp.  
Ragaszkodj hozzá! – Nem az ellátásért,  
Hanem azért, mert ő nagyon szeret.  
Megváltott vagy, adott új életet.

Kövesd Jézust! – De ne parancs miatt tedd.  
Ki őt szolgálja, szeretetből enged.  
Ne csak félelemből légy hűséges.  
A lámpád végig maradjon fényes!



## Bibliám

Amióta rátaláltam a legdrágább könyvre,  
Istenre vágyó szívembe a boldogság jött be.

Mindennapi olvasmányom, megszólít naponta,  
Béke árad a szívembe és az otthonomba.

Ha bűnt cselekszem, megítél, bűnbánatra készítet,  
Megvilágítja, hogy Jézus eltörli a vétket.

Vezet, óv a keskeny úton, igazgat, tanácsol.  
Nem járhatok már akárhogy, sem pedig akárhol.

A Bibliám jó iránytű, nehogy eltévedjek,  
Hogy amikor időm elfogy, elérjem a mennyet.





## Élő Víz

Ismerek egynéhány forrást  
Gyermekkorom óta,  
Mely a vizet azóta is  
Egyfolytában ontja.

Ezt nevezik élő víznek.  
És nem fogy ki soha.  
Nincsen személyválogatás,  
Bárki mehet oda.

Ilyen a mi Megváltónk is:  
Élő víz forrása.  
Ki hozzá jön, megváltását  
Mindenkinek adja.

Szent kegyelme elégséges,  
És nincs annak ára.  
Ki ebből a vízből iszik,  
Várhat a csodára:

Hogy egyszer csak belőle is  
Tiszta forrás fakad.  
Nem tud mást, mint szeretetből  
Menteni másokat.

## Ne légy bosszúálló!

Enyém a bosszúállás! –  
Ezt mondja a Felséges.  
Aki az Úrra tekint,  
Nem lehet soha mérges.

A harag megmérgezi  
A hívő közösséget.  
Ki kell engesztelődnöd,  
Így ér a bosszúd véget.

Még aki ellenséged,  
Azt is szeresd! – int Jézus.  
Ismertető jelünk ez, –  
Mondja az idős János.

A végső szót Istennek  
Engedd át alázattal.  
Gazdagodni fogsz újra  
Egy szép tapasztalattal.

## Derű

Azt mondják: Szerencsés alkat!  
Mert én mindig derűs vagyok.  
Könnyű neki! – vélekednek...  
Ilyenkor én csak hallgatok.

Igaz persze: könnyű nekem,  
Hiszen van egy hű Jézusom. –  
Jöjj énhozzám! – Így bátorít,  
És én bele kapaszkodom.

Ha bánat ér, vagy baj ha nyom,  
Terheimet hozzá viszem.  
Bármivel megyek, elfogad,  
Megerősít kegyelmesen.

Keresztjétől a szívemig  
Erő patakja csörgedez,  
S én bátorítom magamat:  
Szívem, örülj! Ajkam, ne vess!





## Engem küldj!

Meghallottam az Úr hívó szavát:  
Kit küldjek el, és ki megy el nekünk?  
Ki vállalja a mentő hivatást?  
Ki indul el, hogy lenne követünk?!

Remegve válaszoltam: Itt vagyok,  
Méltatlanul, mivel tisztátalan  
Az ajkam és a szívem. – Irgalom!  
(A megoldás a szent „parázspan” van.)

De lásd, Uram, néped milyen beteg!  
Nem lát, nem hall és szívével nem ért.  
És úgy tesz, mintha élne... Gondtalan.  
Intelmed nem érinti szellemét.

Félve kérdem: Ez meddig tart, Uram?  
S te válaszolsz: Beáll a pusztulás!  
Elvész az ember és az otthona.  
Nem segít rajta sem pénz, sem tudás.

De – bár kivágják –, a cser, vagy a tölgy  
A kivágás után is megmarad,  
A „szent mag”: A mélyben rejlő gyökér!  
– Jövőt ígér, Uram, áldott szavad!



## Nem szégyellem!

Pecsét rajtam Jézus neve.  
Őt megvallani nem félek,  
Bizonyságot teszek róla,  
Segít ebben a Szentlélek.

Lelki erőt kérek tőle,  
Hogy őt soha ne szégyelljem,  
Legyek bátor, határozott,  
Hitvalló krisztusi jellem.

A világ nem ismeri őt.  
A keresztje csupán ékszer.  
A szavait kigúnyolják –  
Tapasztalom ezt elégszer.

Hirdessük hát Jézus nevét,  
Valljuk, hogy mindenki hallja,  
Hogy nevünket az Atyánál  
Egykor majd ő is megvallja!

## Fára mászók

Kíváncsi gyermek magas fára mászik,  
Reménykedve, hogy fönt fészket talál.  
Ne bántsad őket! Kíváncsi szerelmed  
E csöpp család számára gyors halál!

Egy ifjú lombos gyümölcsfára mászik.  
Gyönyörű termés integet felé.  
Egész kosárral szedeget belőle.  
Lent mosolygó leány siet elé.

Zákeus sudár fügefára mászik.  
Meglátja tán Jézust, ki arra jár.  
Egy család sorsát dönti el egy mondat:  
Zákeus, kérlek, hamar szállj alá!

Te is emelkedj ki a vak tömegből,  
Hogy találkozzék Jézusod veled,  
És mondhassa, mint egykor Zákeusnak:  
Ma megtaláltad üdvösségedet!

## Ne szégyelld!

Jó volna hihetőbben mondanom:  
Nem szégyellem a Krisztus szent nevét!  
Mert ez így talán igaz is lehet,  
De mit ér, ha nem élem az Igét?!

Ha nem élem, csak azért nem, mert „ó”,  
Elavult, korszerűtlen, rég lejárt.  
Megmagyarázom, hogy nem oldja meg  
A modern ember sok bűját-baját.

Nem szégyellem, hisz meg se próbálom  
Az evangélium szavát betölteni.  
Ki félreteszi az Úr törvényét,  
Ez azt jelenti, hogy meg is veti.

Tudom, az Ige örök, kortalan,  
De nagyon nehéz azt megtartani.  
Kérlek, segíts, te drága Irgalom  
Az Igét tettekkkel megvallani!

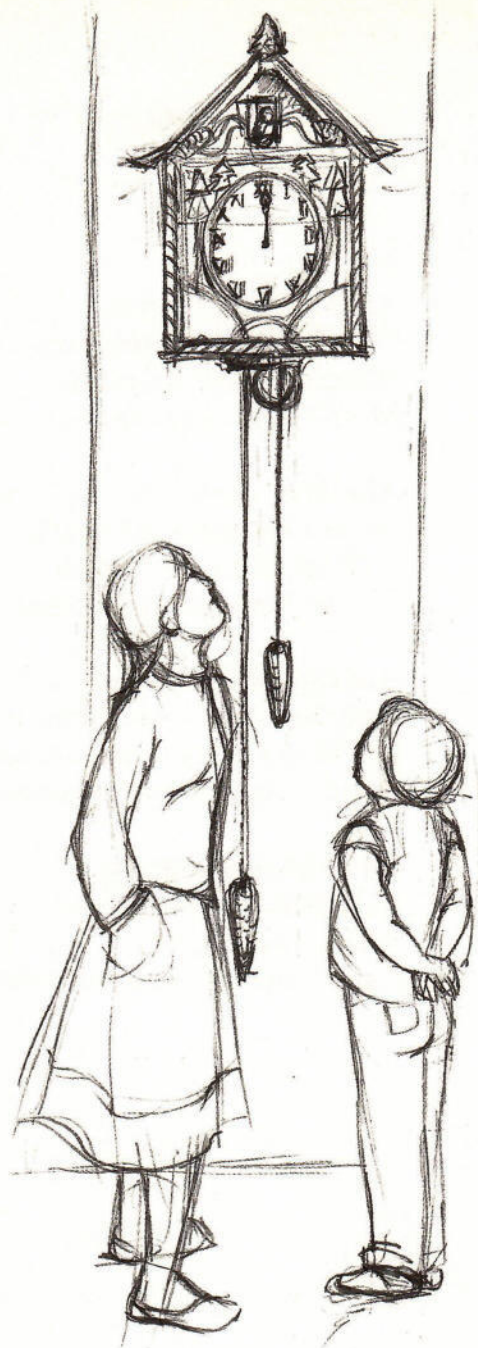
## Kegyelem

Az idők teljességében  
Földre érkezett a kegyelem,  
Minden bűnöst befogadó,  
Megbocsátó égi szerelem.

Általános elengedés!  
Így lett nekem is új életem.  
Hálából szent irgalmadat  
Mindenkinek elbeszélhetem.

A sátán, az ős ellenség  
Nagy erővel támad ellenem.  
Oltalmaz, hogy el ne bukjam,  
Őrizd testem, őrizd szellemem!

Üdvözítő drága Jézus,  
Könyörülő szíved kérlelem:  
Éltem utolsó percéig  
Nagy jószágoddal maradj velem!



## Idő

Az idő pénz, de e szabályt  
Megfordítani már nem lehet,  
Mert akinek sok pénze van,  
Gazdag bár, de időt nem vehet.

Az időt ki kell használni,  
Mert különben gyorsan elszalad.  
Halogatni, elnapolni  
Az alkalmat sohasem szabad.

Ne kapkodj, hanem igyekezz!  
Jó beosztás segítség lehet.  
Tedd a dolgod minél előbb,  
Hasznosítsd a múltó percekét.

Uram, köszönöm az időt.  
Igéd szerint te azt akarod,  
Hogy amíg e földön élek,  
Boldogan tegyem akaratod.



## Jézus és az asszonyok

Valószínű, hogy a legdrágább asszony  
Az ő életében is anyja volt,  
Ki neki hajdan, még piciny korában  
Héber nyelven altató dalt dalolt.

Amint nagyobb lett, növekedett benne  
A felelősség és a tisztelet.  
Átvenni a kis család terhét, gondját,  
Az elsőszülött ifjú tiszte lett.

Kísértette, de meg nem zavarhatta  
Soha a nő – szent, tiszta jellemét.  
A legelső volt mindig: küldetése,  
Atyjára függesztve tekintetét.

Néhány szent asszony gondoskodott róla,  
Hisz nem volt, fejét hová hajtsa le.  
Étek, köntös, fekhely – megadtak mindent,  
Nagy szeretettel törődtek vele.

Mikor – az út végén – eljött az óra,  
S átment a vas – lábán, szíven, kezén,  
Asszonyok szelíd karja vetett ágyat  
A Megváltónak – síri fekhelyén.

## Keskeny út

Hangos szóval mondja Jézus:  
Jöjjetek, csak jöjjetek!  
Keressetek, zörgessetek,  
Bízzatok és kérjetek!

Bár a kapu keskeny és szűk,  
De ki bűnét leteszi,  
Attól kezdve Isten égi,  
Áldott étkét eheti.

Az Ige e gazdag étel,  
És ő maga az Ige.  
Ezért mondja: Siessetek,  
Érkezzetek meg ide!

Keskeny, ámde üdvösséges  
Ez az út, s a mennybe visz.  
Jézus örök éltet ígér  
Annak, aki benne hisz.



## Engedetlenség

Ebédet főzött jó anyám a „spór”-on.  
Csikótűzhely, előről nyitható,  
Az ajtaján kis szellőző lyukakkal...  
Egy kicsit tüzeskedni volna jó!

Anyám rám szólt: Fiam, ne játssz a tűzzel!  
Véletlenül kihullhat egy parázs,  
Tüzet okozhat. Fuss ki az udvarra,  
A saját kis játékaiddal játssz!

Maradtam mégis, és tovább piszkáltam  
A rőt vörösben égő lángokat.  
Anyám ismét: Fiam, nem mondom többször!  
Súlyosbodott a szó, hogy „nem szabad!”

Kitartottam. – És anyám odalépett,  
Megragadta engedetlen kezem,  
Majd oda nyomta a tüzes ajtóhoz,  
Nem bánva, milyen kint okoz nekem.

Anyám, azóta hányszor emlegetlek!  
Újra hallom: Ne tedd, ezt nem szabad!  
Uram, őrizz a bűntől! Vonj magadhoz,  
Segíts mindig megtartanom szavad!

## Egy kicsi lámpa

Olyan a szívem, mint egy apró lámpa.  
Bennem az Úr Jézus fénye ragyog.  
Nem élhetek már „véka alá rejtve”.  
Ő világító küldetést adott.

Fújnak a szelek, próbálják a lángot  
Kieltani, de keze oltalom.  
Arra mehetek csak, amerre mondja.  
Az irányítást neki átadom.

Néha füstöt vet, máskor pedig pislog  
A lámpám fénye, tudja jól Uram,  
De hiszem, akkor sem ejt ki kezéből.  
Ő meghallgatja könyörgő szavam.

## „Kereszthordozó”

Milyen jó! Én is keresztény vagyok!  
Keresztem is van, csillog és ragyog.

Erre ment Jézus. Ballagok utána.  
Így talán lehetek a tanítványa.

Sokan sírnak, hogy nehéz a kereszt.  
Az enyém könnyű! Hát ki érti ezt!

Azt kérdezed, hogy hol van a keresztem.  
Egy nagyon „menő” ékszerboltban vettem.

Ha közelebb jössz, megmutathatom:  
A kabát-hajtókámon „hordozom.”



## Betegség

Ha semmi bajom, tudom, mit kell tennem  
Betegségben és fájdalomak között.  
De ha lesújt és végigsöpör rajtam  
A tikkasztó vihar, megrémülök.

Első a jajszó. Második az orvos.  
Ezek után jön az imádkozás.  
Megállapítom búsan, keserűen:  
Mily csekély még az orvosi tudás!

És sorsomba ha már beletörődtem,  
Akkor jönnek a régi szép ígék.  
És a bizalom. Bármilyen történjék,  
Csak foghassam Jézus erős kezét!



## Szoros kapu

Nagyon szoros, szinte résnyi,  
Hogy ne férjenek át bűneid.  
Azoktól megszabadított,  
Csak nehogy felvedd őket megint!

Keskeny ösvény, „kétszemélyes:”  
Legyen társad Jézus! Fogd kezét.  
Mind a nagy mélységbe hullott,  
Aki a keskeny útról letért.

Nem könnyű előre jutni,  
Mert az út a csúcs felé vezet.  
Ha fáradtan leroskadsz,  
Ő fölemel, mert nagyon szeret.

Élet kenyérével táplál,  
Oltja szomjad: élő vizet ad.  
Nem távozik soha tőled,  
Biztatóan int, hogy el ne hagyd.

Fogy az időd, lankad lábad,  
De a cél ott van, egész közel.  
Az út végén ajtó tárul,  
Atyád vár rád, karja átölel.

## Két fa

Ennek a fának ezer ága van.  
Körötte állva mindenki örül.  
Amannak kettő. Egyik égbe döf,  
A másik, mint a kitárt karú Isten:  
E vak golyóbist öleli körül.

Ezen a fán sok dísz csillog, zörög,  
A tarkasága vonzza a szemet.  
De aki azon függ, szép alakja torz.  
Miként a szőlő göcsörtös töve,  
Elriasztja a tekintetemet.

Itt harsány fények, csillagok, sziporkák,  
Tündököl minden, mint a színarany.  
Amott az „ember” szeme fennakad,  
A tekintete elhomályosul,  
Mint kinek örök búbanatja van...

## Vakok

Nézem a vakokat, és megborzongok.  
A szívemben titkon hálát adok,  
Hogy aki bizonytalanul botorkál,  
Az a világtalan nem én vagyok.

És megköszönöm boldogan, hogy Jézus  
Már megnyitotta a lelki szemem.  
Nyugodt vagyok, mert láthatom hit által  
A mennyben elkészített lakhelyem.

De addig is, amíg e földön élek,  
Ő jár előttem, őt szemlélhetem.  
Bátran megyek és biztonságban járok,  
Jézus erősen fogja a kezem.

Majd megszólít: Vezesd énhozzám őket,  
A tévelygő világtalanokat! –  
Ezt teszem, míg csak élek, erre vágyom,  
Hogy minden „vak” meglássa az Urat!





## Mécses

A nagypapámmal egyszer kipróbáltuk,  
Egy kis mécsesnek mennyi fénye van.  
Meggyújtottuk hát, és a nagyszobában  
A tükörben alig láttam magam.

Halvány a fénye, pislog, füstöl is,  
Gyakran pótolni kell az olajat.  
Ki közelében van s tanulni próbál,  
Alig olvashatja a sorokat.

A papám mesélt a gyermekkoráról:  
Háború, bunker, mécses, gyertyafény...  
És hogy milyen közel lopózott hozzá  
Több ízben is a nagy halál, a rém.

Majd hozzátette: ma már villanyfényben  
Élünk, de jól jegyezd meg, gyermekem:  
Ha reflektorfény nem is lesz belőled,  
De mécsesként világíts szüntelen!



## Légy fényes!

Belépek otthonomba.  
Ijesztő a sötét.  
Egy mozdulat, és máris  
Felkapcsoltam a fényt.

A falban drótok futnak,  
És viszik az erőt.  
Tisztelegve megállok  
E szép csoda előtt.

Bibliánk azt tanítja,  
Hogy fényesek leszünk  
Mi is, ha a Szentlélek  
Áthatja szellemünk.

Ragyogunk, mint a lámpa,  
Felderül a szoba,  
Fényesebb lesz a világ,  
Mindnyájunk otthona.

## Jó a csend

Csendre vágyom, ahol Jézus  
Halkan beszélget velem.  
Megnyugvást ad, mikor mondja:  
Bízzál, ne félj, gyermekem!

Szükségem van csendességre,  
Mert túl zajos a világ.  
Jézus csak a csendben szólít,  
Nem lármázik, nem kiált.

Dávid szerint Igéje is  
Csendes víz és hűs forrás.  
Árad felém szent szívéből  
A vigasz és az áldás.

A csendben, bár csak suttogok,  
Hallja, érti sóhajom.  
Mindig szeretve válaszol,  
Szünteti minden bajom.

## Barátság

Sivár lenne az életünk  
Jó barátok nélkül.  
Velük még az iskola is  
Naponként megszépül.

Mindent meg lehet beszélni.  
Otthon, suliban, lecke.  
Nyaralás és kirándulás.  
Elég pénzünk lesz-e?

És ha ők is vallásosak,  
Hitvitákat tartunk.  
A nagy csatározás közben  
Kipirul az arcunk.

Barátságunk alapjai:  
Bizalom, megértés  
És a megbocsátás. Ehhez  
Nem fér semmi kétség.

Azt mondják, a mi korunkban  
Örök a barátság.  
Akik mondják, ha sokáig  
Élnek, majd meglátják.

## Megtalálhatod

Keressétek az Urat, mert  
Meg lehet találni!  
Nem hiába kutatod őt,  
Meglelheti bárki.

Ha elindulsz, ne kételkedj,  
Haladj tovább bátran,  
Béke vár rád és nyugalom  
Az ő országában.

Ott szeretet uralkodik,  
Nem a pénz hatalma.  
Megvalósul a szegények  
Evezredes álma.

De aki őt megtalálta,  
S benne él hit által,  
Istenről szól minden tette,  
Naponként hitet vall.

Légy hűséges mindhalálig,  
Soha meg ne fordulj!  
Az öröm az életedből  
Kiárad, túlcsoordul.

## Már az övé vagyok!

Kicsi voltam. Nem is jártam  
Akkor én még iskolába,  
Mikor Jézust arra kértem,  
Hadd legyek a tanítványa!

De szüleim aggódtak, hogy  
Várjak, amíg nagyobb leszek,  
Amikor majd minden kérdést  
Sokkal komolyabban veszek.

Igen, de jött a kísértés,  
És én hallgattam a szóra.  
Egy időben gyakran mentem  
Templom helyett a diszkóba.

Egyszer aztán rám prédikált  
Az imiben egyik vendég:  
Mi lenne velem, ha éjjel  
Isten színe elé mennék?!

Amikor így megszólított,  
Éreztem, hogy nagy a hiba,  
Mert nem vagyok felöltözve  
Az üdvösség ruháiba.

Nem töprengtem túl sokáig.  
Térdre estem, imádkoztam...  
Azóta már boldog vagyok,  
Mert Jézussal találkoztam.

Szívemre ráborította  
Irgalmassága köntösét.  
Meváltott, megszabadított!  
Most már enyém az üdvösség!



## A beoltott ág imája

Vad olajfa ága voltam, szelíd Jézus,  
S kegyelmedből oly nagy méltóságot kaptam,  
Hogy az olajfának szent gyökérzetébe  
Áldozatod árán – íme – beoltattam.

Adj bölcs lelki látást drága Lelked által –  
Magam alázatban, téged dicsőségben  
Látni és láttatni! – Hűség olajával  
Önmagam tenéked átadom egészen.

Tartsd a kezed rajtam, el ne bizakodjam:  
Beoltott ág vagyok. Te hordozol engem.  
Belőled sarjadó ágam ha virágzik,  
Segíts illatommal örömödre lennem.

S ha jóságod által beérhetne rajtam  
Olykor a szeretet isteni termése,  
Hála, hogy ragyog rám Igéd és Szentlelked  
Vad ágat szelíddé formáló szent fénye!

## Csenge

Kaposvárról hazafelé menve,  
Egy kedves név jutott az eszembe.  
Okos kislány. Esze, mint a penge.  
Ki az illető? – Paróczi Csenge!  
Fiatal még, a hite is zsenge.  
Én vagyok a múlt. És ezzel szembe'  
Ő a jövő. Bátor és nem szende.  
Megfontolt lény, nem könnyelmű, lenge.  
Nem andalog búsan, elmerengve.  
Ízlelgetem nevét, szépen cseng-e,  
És megnyugszom. Jó ez a név, Csenge!  
De mielőtt még elegend lenne,  
Abbahagyom, és maradok csendbe'.



## Nagyszüleim

Az én nagyapám kicsit már öreg.  
A kevés haja szinte hófehér.  
Ha téli estéken mesélni kezd,  
Ízes beszéde minden pénzt megér.

A mamikát is nagyon szeretem.  
Mindig van náluk gyümölcs, sütemény.  
Pedig nem gazdag, – vallja csendesen.  
De én úgy látom, hogy nem is szegény.

A papám bölcs, mindenre válaszol.  
A mamám jó. Ő mindent megbocsát.  
Mindketten boldogok, ha ott vagyok,  
És kényeztetik a „kis” unokát.

A nagyszülők nem szaladnak soha.  
Lekéssük a buszt, ha velük megyek.  
„Majd jön a másik”, – szól és mosolyog  
A mamám, és a papa is nevet.

Az viszont jó, hogy nincsen kapkodás,  
Otthonukban senki sem ideges.  
Csak annyit, hogy „eltűnt a szemüveg!”,  
És a papám szemüvegben keres.

Ha eljövök tőlük, a nagymamám  
Fejemre teszi reszkető kezét,  
Csillogó szemmel áldást mond reám...  
Nagyon kedvelem én őket ezért.

## Az én édesapám

Vannak jó emberek, bár azt hiszem, nem sok.  
A tévében inkább csak rosszakat látok.

Vannak erősek is, rettentő izmukkal  
Birkóznak egymással, vagy a nagy súlyzókkal.

Bátrak is akadnak, de elszántak inkább,  
Bátorságukat ők gonoszra fordítják.

Jók, erősek, bátrak. Érdekesnek látom,  
De követni őket sehogy se kívánom.

Apám bátor, erős, és dolgozik értünk.  
Amíg közöttünk él, nekünk nem kell félnünk.

Sok embert szeretek, de úgy egyiket sem,  
Mint édesapámat. Őnála jobb nincsen!



## Parancs-szavak

Jöjjetek hozzám! – hangzott a kiáltás.  
Én elindultam, Uram, utadon.  
Te saját életed áldoztad értem –  
Hát én is mindenemet átadom.

Majd ezt hallottam: Maradjatok bennem!  
S én tenálad időzöm boldogan.  
Mennyei erő sugárzik szívedből.  
Jelenlétednek nagy áldása van.

Most így szólsz: Menjetek ki e világba!  
Ember-halászat lesz a dolgotok.  
Nincs a földön ragyogóbb pálya ennél,  
Mert a lélekmentők mind boldogok.

Jövök hozzád, Uram, minden gondommal.  
Nálad maradok, itt békét kapok.  
Elindulok naponta friss erővel.  
Beérett már a kalász, aratok.



## Szívem nyugodt

Szívem Jézus hófehérre mosta,  
Minden bűntől ő megtisztította.  
Újjá szült már engem a Szentlélek,  
Részem lett így a szép örök élet.

Hittel vallom Atyámnak az Istent.  
Értem készít szent Fiában mindent.  
Bármit kérnék Jézusom nevében,  
Meghallgatja! – mondja az Igében.

Napról-napra gondot visel rólam.  
Jól tud mindent, még mielőtt szóltam.  
Őriz, megtart szeretete által,  
Célhoz juttat hatalmas karjával.

## Virrasztóknak

Szolgák, vigyázzatok! – ezt mondja Jézus,  
Mert Uratok nem soká visszatér!  
Ha jön és zörget, nyissátok az ajtót,  
A sáfárság ideje véget ér.

Jaj annak, aki álomba merülve  
Nem gondol arra, hogy itt az idő!  
Ám boldog az, ki éberén virrasztva  
Lesi, figyel, mikor lép elő.

A földi szolgálat-idő elmúlik.  
Az Úr is felövezi derekát,  
Asztal köré ülteti hű családját,  
Ő szolgál fel, megalázva magát.

Nem tudjátok, hogy melyik őrváltáskor  
Történik ez. Talán a második,  
Vagy a harmadik őrváltás is eljön,  
Mikor Uratok épp megérkezik.

Akkor megnyílik majd az égi ajtó,  
A boldogság mennyei otthona.  
Ez volt a szent cél egész életedben.  
Vigyázz, légy kész, hogy bemehess oda!



## Vasárnapi iskola

A vasárnapi iskola  
Drága nekünk nagyon.  
Bár iskola, számunkra ez  
Üdítő alkalom.

Tanulunk a Bibliából  
Sok szép történetet.  
Megtudjuk, hogy a gyermekszív  
Tiszta miként lehet.

Iskolánkban legfőbb erény  
A szeretet maga,  
Amelynek biztos alapja  
Jézus áldozata.

Igen! Legfőbb parancsolat,  
Hogy egymást szeretjük.  
De ezt csak a jó Istennel  
Karöltve tehetjük.

Aki nem hisz, elkárhozik!  
De aki hisz, élhet,  
Mert hit által övé lesz a  
Boldog örök élet!

# IGEMAGVAK





## Ószövetség

### Hol van a testvéred?

A mezsgye szélén ballagott az Isten.  
Káin gabonát csévelt szótlanul.  
Megállt az Úr, s a szép, tömött kévéket  
Kepébe rakta. – Káin néz, s tanul.

Közben rákérdezett: Mondd csak, barátom,  
Merre van Ábel, az atyád fia?  
Amott a nyája. Vad bégetést hallok.  
Nem kellett volna már itatnia?

Káin elsápad, és zavartan hűmmög,  
Majd kérdésre kérdéssel válaszol:  
Testvéremnek nem én vagyok az őre!  
Vagy te, Uram, másként gondolkozol?

Sötét felhő borítja Isten arcát.  
Mit tettél, hitvány?! Kifolyt vér kiált  
Hozzám a porból, amely azt felitta.  
Légy átkozott! Borzadjon, bárki lát!

Földönfutóvá lesz az első gyilkos...  
Bármerre kóborol, nincs otthona.  
S hogy kínja nehogy hamar véget érjen,  
Isteni jeltől virít homloka...



## Bábel

Emelkedik Bábel tornya  
Felhők felett már a vége.  
Ilyen magas még nem épült!  
Lassan feljutunk az égbe.

Megnézzük, hogy ki lakik fönt,  
És lehozzuk, ha nem enged,  
Így szerzünk nevet magunknak.  
Senki sem kaphat kegyelmet!

Látja, hallja őket Isten,  
Hogy mind egy nyelven beszélnek.  
Tudja, érti, az a tervük,  
Hogy majd fölé kerekednek.

Rájuk fuvall, és nyelvükben  
Össze-vissza keverednek,  
Nem értik egymás beszédét,  
Civakodnak, veszekednek.

Eget verő nagy tervüknek  
Hamar a végére érnek,  
Abbahagyják az egészet,  
És a földön szétszélednek.

+

Isten világába ember  
Gőggel nem tud behatolni.  
Keresd illő alázattal,  
S ő fog hozzád lehajolni!



## **„Midián” hada ellen**

Gedeonról azt tanultuk,  
Hogy nem a létszám a lényeg,  
Hanem: mindig bátor szívvel  
Szót fogadni a vezérnek!

Harcunkban Jézus jár elől.  
Órá nézünk, őt követjük.  
Míg a sátánt le nem győzzük,  
Jézussal maradunk együtt.

Gedeonék fegyverei:  
Harsogó kürt, fazék, fáklya,  
Meg az erős Isten neve.  
No, és sose néztek hátra.

Fegyverünk a szent Biblia.  
Érték annak minden szava.  
Erre tettük fel életünk,  
Általa győz Krisztus hada.



## Sámuel

Mélyen alszik a gyermek Sámuel.  
A szent sátorra csak a hold ügyel.  
Dereng a hajnal, oszlik a sötét.  
Egy hang szólítja Anna gyermekét:  
Sámuel! – szól, és nagy csend ez után.  
Az ifjú ébred, fölkel, majd sután  
A főpap sátra felé tapogat.  
Nem hallott eddig ilyen hangokat:  
Élihez érve, mondja: Itt vagyok!  
De a vén szolga csak néz egy nagyot.  
Nem hívtalak, fiam, aludj tovább.  
S nézi az ifjút, mint egy látomást.  
Majd megtörténik újra ugyanez,  
Míg Éli végül eszmélkedni kezd,  
Hogy Isten ébreszti a gyermeket.  
Eszközt kíván az égi üzenet.  
Sámuel negyedszerre így kiált:  
Itt vagyok, szólj, Uram, hallja szolgád!  
Ez volt az első közvetlen beszéd  
Istentől, mely megfogta szellemét.  
Így lett az Úr szolgája Sámuel  
Így került Isten szívéhez közel.  
E naptól kezdve gyakran szólt az Úr,  
És ő ugyanazt mondta válaszul:  
Szólj, hallja szolgád. Megyek, s megteszem,  
Csak égi erőd is járjon velem!



## Az a Kőszikla

A szikla áll – a zord hegység határán.  
Látszatra olyan, mint a többi kő.  
Anyaga, színe, mérete, formája  
Nem üt el semmiben a többitől.

Üthette volna Mózes a botjával  
Bármelyiket, legfeljebb élesebb  
A koppanása, de a többi kőnél  
Nem szebb és semmivel se kedvesebb.

Csak annyiban volt „ő” különböző,  
Hogy akkor, ott – belőle víz fakadt,  
Mert el volt rejtve benne az az élet,  
Amely aztán éltetett sokakat.

Víz fakadt fel a kőszikla tövéből.  
Ki abból ivott, a szíve dalolt.  
Mert „élő víz” áradt ki a forrásból.  
Az a Kőszikla pedig Krisztus volt!



## Egy is elég!

A sziklaszirten magát mutogatta  
Néhány napig, és szidta Jehovát.  
Mintha maga is egy nagy kőszirt volna:  
Meghőkölt Izrael, és ne tovább!

Feltátotta ellenük ocsmány száját,  
Gyalázattal illette táboruk.  
A hős zsidó harcosok meghátráltak...  
Ki látott ily vértelen háborút!

Aki legyőzi gáti Góliátot,  
Saul királytól nagy jutalma lesz,  
Sőt, még a leányát is hozzá adja. –  
De mindenkiben bent szorult a mersz.

Mikor már mindenkit elönt a szégyen,  
Egy piros pozsgás ifjú színre lép,  
Meggörgeti kopottas parittyáját,  
S az öt sima kőből egy is elég.

Az óriás ledől, mint szélcsavart fa.  
Kidöntötte a Seregek Ura...  
Ki benne bízik, egyedül csak benne,  
S aki hisz, meg nem szégyenül soha!

## Intő példák

Saul, Dávid, Salamon –  
Király mind a három.  
Le is hullott Izraelről  
Az idegen járom!

Bibliánkban életük  
Szépen le van írva,  
Tanulhatunk mindháromtól,  
Botlásukon sírva.

Saul délceg dalia,  
De a gőg legyőzte.  
Elfordult tőle az Isten.  
Rossz szellem gyötörte.

Dávidot a kívánság  
Ingoványba csalta...  
Végül aztán megszabadult,  
De folt maradt rajta.

Salamont a bálványok  
Vitték a romlásba,  
Pedig ő volt az Úr népe  
Legbölcsebb királya.

Aki magasra kerül,  
Vigyázzon! Meglássa:  
Egyetlenegy bűn miatt is  
Nagy lehet bukása!

## **„Ne gyorsalkodjál a te száddal!”**

*Prédikátor 5:2*

Sok bajt hozott már fejemre a nyelvem!  
Még át se gondoltam, „ő” már beszélt.  
A hegyes nyílveesszőt már rég kilőttem,  
Bár nem is láttam pontosan a célt.

Uram, taníts meg idejében szólni  
S megfontoltan, annyit, amennyi kell!  
Tudom, mindenért elszámolok egyszer.  
Valaki titkon minden szót figyel.

## **Az igazak**

*(A Példabeszédek tíz alapján)*

Eszes ember vigyáz beszédére.  
Színezüst az igaz ember nyelve.

Az igaz ajka sokakat vezet.  
Ostobán halnak az esztelenek.

Utoléri a bűnöst a vétke.  
Az igaznak igazság az étke.

Csak igazak maradnak e földön.  
Gonosz ítélete hamar eljön.





## Tanóra a fazekas műhelyében

*(Aki meg nem tér, elkárhozik)*

Jeremiáshoz, Hilkiijá fiához  
Így szólt az Úr: Övezd fel derekad,  
Kelj fel és menj a fazekas házába,  
Nyisd meg szemed és alázd meg magad.

Elindult hát a próféta e szókra  
A kézművesek utcája felé.  
Belépett a fazekas műhelyébe.  
Odaállt csendben a mester elé.

Figyelte, miként készül a korongon  
Rút agyagból egy szép ívű edény –  
A sárcsomóból képlékennyé válva –  
Az agg fazekas két ügyes kezén.

Látta azt is, hogy hirtelen lelassul  
Forgásában a formázó kerék.  
Váratlanul éles kis kódarabka  
Sebezte meg az ősz mester kezét.

A lágy agyagot ekkor összegyúrta...  
Lelke nyugodt, nincs benne bosszúság –  
Indul a forgás, a kerék nem állt meg,  
Kis döccenő, s az élet megy tovább.

A próféta csak ámul és csodálja,  
S hallgatja csendben, hogy mit mond az Úr.  
A fazekasműhely lett iskolája,  
S az Alkotótól szent titkot tanul.

Embernek fia! Lám, ilyen anyag csak  
Kezemben népem: formátlan agyag.  
Alakítgatom hasznos, jó edénnyé,  
Ha tenni kész s ha engem tenni hagy.

De mint a mester összegyúrta menten  
Az engedetlen, eltorzult sarat,  
Úgy teszek én is Izrael házával,  
Ha hozzám hűtlen és makacs marad.

Megtörténhet, hogy kimondom egy népről,  
Vagy egy országról, hogy kipusztítom.  
De hogyha megtér, ígémet meghallva,  
S megáll a mélységbe vivő úton –

A veszedelmet én megbánom akkor,  
S a megtérőnek kegyelmet adok...  
Ha elindulok, ki állít meg engem?  
A könnyörület Istene vagyok!

Ám ha egy nép, vagy íme, Jeruzsálem  
Elfordul tőlem, más istent imád,  
Tudhatja jól, hogy nem tűrök meg benne  
Vétket és bűnt, nem tűrök meg hibát,

S ha népem, melyet magamnak formáltam,  
Bűnben marad, mert megátalkodott,  
„Nem érdemes megtérni” – mondja büszkén,  
Reájuk én ítéletet hozok.

És ha nem én, ki vezeti majd őket?!  
Mi lesz, hogyha orcám nem jár velük?  
Ha nekik én csak hátamat mutatnám,  
Elvesznének, s elveszne mindenük.



Kiálts, ne hallgass! Hirdesd hangos szóval  
A megtérésre hívó szent igét!  
Ha Jákob háza hűtlen, majd megindul,  
S jöhet énhozzám valamennyi nép.

De aki nem kér, nem kaphat kegyelmet.  
Aki szelet vet, az vihart arat.  
És akit én kiejtek a kezemből,  
Csupán ormóttan sárkupac marad.

## Jónás

Azt mondja az Úr, menjek Ninivébe.  
Ninive, Uram? Az a világ vége!  
Nagyon messze van. S mért pont én legyek,  
Aki a pogányok közé megyek?!

Sőt, makogó nyelvüket sem tudom.  
S hány bandita leshet rám az úton?  
Ha veszniük kell, hát csak vesszenek!  
Őket saját istenük mentse meg!  
Én nem vagyok a szavak embere.  
Oda egy jobb próféta kellene.

Így beszél. De hangokat hord elé  
A tengerről a szél: „Tár-zisz-fe-lé!!!”  
A kikötőből indul egy hajó.  
Erre én most felszállok. Ó, de jó!

S nem veszi észre a vihar jelét.  
Pedig északon sötétlik az ég.

# Újszövetség

## Keresztelő János

Napcserzett bőr, böjt-nyúzta arc –  
Ez János, a „baptista”.  
Tüzes szívű útkészítő,  
Nem tekint soha vissza.

Dörgedelmes beszédében  
A megtérést hirdeti,  
Majd pedig a bűnbánókat  
A Jordánba meríti.

„Viperák fajzata!” – mondja,  
És nagy „tűz”-ről prédikál.  
Farizeusok dühéből  
Ő nagy ügyet nem csinál.

Rámutat Jézusra, aki  
Szentlélekkel keresztel.  
Ki hozzá tér, befogadja,  
És senkit sem ereszt el.

Bemerítkezik Jézus is.  
Akkor megnyílik az ég.  
Vállára száll a Szentlélek,  
Galamb-szerű ékesség.

Küldetése most kezdődik.  
Erő és tűz jár vele.  
Győzedelmes lesz az útja.  
Ki állhatna ellene?!

## Názáret

Származhat-e valami jó  
Názáret városából?!  
Ezt kérdezte Nátánaél  
A tanítványtársától.

Fülöp erre így válaszolt:  
Jöjj velem, lásd meg te is.  
Itt a Mester, Isten Fia!  
Oszlja égi kincseit.

Mi jó jöhet Názáretből? –  
Maga a Názáreti!  
Megszólítja a világot,  
Hallja meg őt mindenki.

A legértékesebb kincs, mely  
Názáretből származik:  
Az üdvösség. Elnyerhető!  
Belépő jegyünk a hit.



## A századik

Volt száz juha egy gazdának,  
De az egyik elveszett.  
Ment, mendegélt, elkóborolt,  
Mély szakadékba esett.

Bégetett nagy keservesen,  
Véres volt a lábnyoma.  
Tüske tépte, kő szaggatta.  
Szurdok lett az otthona.

Utána ment a jó pásztor,  
Hívogatta, kereste.  
Elhagyta az egész nyáját,  
Hogy őt visszaszerezze.

Kockáztatta az életét.  
Borzasztó volt a mélység!  
Gyötörte az elveszettet  
A szomjúság, az éhség.

De a pásztor megtalálta,  
A vállára vetette,  
Tiszta szívből örült neki,  
Dajkálgatta, szerette.

+

Nagy az öröm a mennyben is,  
Ha egy bűnös hazatért,  
Mert az Atya Fiát adta  
Az elveszett juhokért!



## Konkoly

Úgy volt az régen is, mint napjainkban!  
Aki magot vet, vigyáz rá nagyon:  
Csak tiszta búza kerüljön a földbe,  
Hogy a termés jó kenyeret adjon.

Miért van az, hogy a búzatáblában  
Mégis annyi gyomnövény megterem?  
Valaki titkon konkolymagot szór szét?  
Az ellenség! – így mondtad, Mesterem.

Hát még a lelki mezőn mennyi konkolyt  
Hint szét a sátán! És felnő a gaz.  
Tépnénk, szaggatnánk, de te visszatartasz:  
Hagyjátok, hisz sérülne sok igaz!

Hadd nőjön együtt mind az aratásig!  
Mert eljön majd a végső alkalom,  
Mikor a hitvány konkoly tűzben ég el.  
A búza csűrbe jut „ama napon”.



## Mustármag

Megváltónk hazájában a mustármag  
A kicsinység mértéke lehetett.  
Mi azt mondjuk, hogy „mákszem”. És idézzük:  
„Ha lenne egy mákszemnyi hitetek...”

De néha annyi sincs! Csak tétovázunk,  
És azt mondjuk: esetleg, vagy talán.  
Csoda, hogy nem találkozunk csodával  
Csüggesztő zarándoklásunk során?

Ha annyi hitünk lenne, mint egy mákszem...  
És – mondjuk – a baj hegyként tornyosul.  
Ha van hitünk, még ilyen akadály is  
Jelentéktelen lankává lapul,

Vagy beveti magát a tenger-mélybe.  
Mert ilyen hatalmas erő a hit.  
Imádkozzunk a hit ajándékáért! –  
A mustármag-példa erre tanít.

## A megdicsőülés hegye

Péter, Jakab, János, a három tanítvány  
Együtt van Jézussal a dicsőség ormán.

Az Úr átváltozik. Tündököl, mint a nap,  
Ruhája is ragyog az égi fény alatt.

Megjelenik ekkor két mennyei személy:  
Illés, a próféta, Mózes, a népvezér.

Péter így ujjong fel: Jó nekünk itt lennünk!  
Három sátrat, Uram, engedj készítenünk.

De egy fényes felhő alászáll fejükre,  
A Fiú alakját borítja ezüstbe.

A magas mennyekből hang hallatszik ottan:  
Ő az én gyermekem, a kiválasztottam.

Gyönyörködöm benne. Kíséri a Lélek.  
Hallgassatok reá! Tanít minden népet.

A három tanítvány csöndben áll és remeg.  
Felkavart lélekkel ott föltekintenek.

Sugárzik az arcuk, szívük repes, hevül,  
S már nem látnak senkit, csak Jézust egyedül.

## Amikor imádkozol

Az igazi kegyességnek  
Fontos része az imádkozás,  
De nem hosszan! – mondja Jézus.  
Szószaporítás: pogány szokás.

És ne hivalkodjál vele,  
Dicsekvés tárgyává sose tedd.  
Menj be a „belső szobádba”,  
Ott imádkozz, titkon, ha lehet.

Atyád látja és meghallja,  
Neked még ajkadon sincs a szó.  
Nincs számára lehetetlen.  
Minden áldás őtőle való.

Kérj, keress és zörgess bátran! –  
Kapsz, találsz, az ajtó megnyílik.  
Bizalommal tárd fel szíved.  
Az ő gyermekéhez így illik.

Isten még soha sem mondta,  
Hogy ne zaklasd, nincs ideje rád.  
Akkor is kiálthatsz hozzá,  
Ha az út végén órád lejárt.



## Lepra

Bélpoklos. Lábon járó hullá.  
Nyakában szennyes, korhadó tábla:  
„Tisztátalan vagyok, ne érints!”  
Vess pár falatot a tálkámba.

Hogy arra jár, nem hőköl hátra,  
Halad tovább, kinyújtva karját.  
„Akarom, tisztulj meg!” – szól Jézus,  
S megérinti a bűzös leprást.

És azonnal letisztul róla  
A betegség. És néz nyugodtan...  
Ahogy ezt Jézus Krisztus végzi,  
Nincs semmi hókuszpókusz abban.

Amint a törvény előírja,  
Mutasd meg magadat a papnak.  
Valamit ajánlj fel az Úrnak,  
Hisz újulásod tőle kaptad!

A meggyógyult csak ámul-bámul,  
És indul régi otthonába.  
Bizonytalan, szép reménységgel,  
Hogy talán egy új élet várja...



## Mért mennél el?

Mit teszel, ifjú, hogyha szól az Úr?

Ha hangja hív, távozol szótlanul?

Mért hagynád el?

Mért mennél el?

Azt mondja, hagyd a földi kincseket,

S hogy két úrnak szolgálni nem lehet.

Döntened kell!

Mért mennél el?

Válassz még most! E döntés szükséges,

És Istennel az üdv lehetséges.

Irgalma kell!

Mért mennél el?



## Szomorú ifjú

Ifjú volt, gazdag és előkelő,  
Az örök élet felől kérdező.

Hogy elnyerjem, Uram, mondd, mit tegyek?  
Pontosan tartsd meg a törvényeket!

S ha megtartottam már mindezeket,  
Úgy Isten színe elé léphetek?

Mit tegyek még? Te mit mondasz, Uram?  
Van egy nagy fogyatkozásod, fiam:

Vagyonod túl sok! – Indulj most, siess,  
Oszd szét a szegények közt, majd kövess!

Az ifjú erre megszomorodott  
S lehajtott fejjel, búsan távozott.

## Sáfarkodj!

Elment gazdánk és urunk  
Dicső országába.  
Rábízta a vagyonát  
Néhány szolgájára.

Míg távol van, kiderül,  
Ki az okos sáfár:  
Aki kezdettől végig  
Rá gondol és rá vár.

Vagyonára úgy tekint,  
Mint a sajátjára:  
Beleadja a szívét  
Minden munkájába.

Szolgatársait szelíd  
Szeretettel óvja.  
Várakozásban telik  
Nála minden óra.

Gondosan gazdálkodik,  
Robotol és fárad...  
Akinek sokat adtak,  
Attól többet várnak.

Késni látszik már az úr,  
De ő vár és szolgál.  
Ne mondhasa gazdája:  
Fiam, hűtlen voltál.

A jó sáfár hűséges  
Az utolsó percig:  
Megjutalmazza ura,  
Amint neki tetszik.

## **Bemerítkezett!**

Jordán partján prédikál  
Keresztelő János,  
Előtte türelmesen  
Isten Fia áll most.

Jézus csendben kérleli:  
Ez így illik nékem,  
Hogy a víz alá meríts  
Teljesen, egészen.

János vár, majd meghajol.  
Engedelmes szolgál.  
Tudja, hogy megérkezett  
Az Isten Országába.

Száll a Lélek, mint galamb,  
Leng, miként a szellő.  
Megzendül egy égi hang,  
Érces, messze csengő.

Íme, kedves gyermekem!  
Gyönyörködöm benne.  
Elindul a megváltás,  
Az ég szent kegyelme.

## Bűnös nő

Kavargó lárma zúg, akár vad örvény,  
Mely elnyelni készül egy utcalányt.  
Kezükben utcakő, szájukon törvény.  
Tetten értük! Halált reá! Halált.

Jézus átható hangon szóra nyitja  
Ajkat: E nőre az vessen követ,  
(A törvénytisztelőket így tanítja),  
Az vessen, ki nem bűnös köztetek!

Aztán lehajol, és nem is néz rájuk.  
A porba ír. – Hogy mit, máig titok.  
Majd felpillant, s mi megdöbbenve látjuk:  
A lincselő csapat eloldalog.

## Nincs hajléka

Szólt Jézus, menjek utána.  
Elindultam hirtelen,  
De kiderült, hogy háza sincs.  
Akkor hova kövessem?

Azt mondja, hogy a rókáknak  
Barlangjuk van, de neki  
Egyáltalán nincs hajléka,  
Hol fejét leteheti.

A madárnak is van fészke,  
Hol fiókákat nevel,  
De egy helyben ülni? Jézus  
Erre gondolni se mer.

Latolgatom, kövessem-e...  
De talán elindulok,  
Mert szeretem! Énértem ő  
Vért és életet adott!

## Nikodémus

Éjjel ment az Úrhoz Nikodémus.  
„Újjá kell születned!” – mondta Jézus.

Ő azonban azt se tudta,  
Miként születhetne újra.

Kérte őt: Taníts meg, mit kell tennem!  
Vén vagyok. Lehet még újjá lennem?

Anyám méhébe kell jutnom,  
Hogy ismét megszülni tudjon?

Jézus szánva nézte s megkedvelte,  
A menny útján tovább terelgette.

Ha újjá szül a Szentlélek,  
Részed lesz az örök élet.



Figyeld csak a szélnek szép példáját!  
Maradj csendben, s hallod a zúgását.

Nem tudhatod, honnan indul,  
Azt sem sejtéd, merre fordul.

Így a Lélek is, ha Isten küldi,  
Aki arra vágyik, újjá szüli.

Üdvözülni akarsz, látom,  
Legyél hát a tanítványom!

A Főtanács várta Nikodémust.  
Gyanakvó szemekkel lesték Jézust.

Nikodémus, attól tartok,  
Nem érted el a Túlpártot.



## Öt kenyér, két hal

Édesanyám, éhes vagyok!  
Maradj csendben, gyermek.  
Adj hálát, hogy bőven kaptunk  
Áldást és kegyelmet.

Volt sok áldás és kegyelem,  
De üres a gyomrom,  
Éhséggel és szomjúsággal  
Van nekem most gondom.

De alighogy ezt kimondja,  
Jön az égi áldás:  
Kenyeret kap és sült halat.  
Jézus küldte, nem más!

Csodás rabbi ez a Jézus,  
Jó lenne királynak.  
Olyan pásztor, ki enni ad  
A rá bízott nyájnak.

Nagy tömeg a domboldalon,  
Jóllakott mindenki.  
Minden szív a drága Jézus  
Dicséretét zengi.



## Gyümölcsözzél!

Gyümölcsfát azért ültetünk,  
Hogy gyümölcsöt teremjen.  
Kezdetek óta benne van  
A teremtetési tervben.

Isten kertjében ugyanez  
A törvény van érvényben:  
Fája vagyok, jó terméssel  
Járhatok a kedvében.

Ha ágaimon csak virág  
És lombozat növekszik,  
Először csupán megdorgál,  
Amint őneki tetszik,

De végül ultimátumot  
Küld a Vincellér által:  
Még egy esztendő! Azután  
Kivághatod baltával.

Teremni vágyom, Istenem:  
Vallástételt, jó tettet...  
Hosszabbítsd meg termő időm,  
Ne vond meg még kegyelmed!

## Sójáték

A só, a só!  
Szól az Úr: Jó a só.  
A szó, a szó!  
Ő mondja: Kell a szó.  
A jó só: szó.  
A jó szó: szó.  
Ne élj hát sótlanul.  
A sok időt  
Ne töltsd el sótlanul.  
Mert hogyha a só megízetlenül,  
Megkérdi: miért éltél tétlenül?  
Só nélkül ez a világ íztelen.  
Szó nélkül nézni olyan íztelen!  
Sózó a jó szó. Ne légy néma!  
Ha nem szólsz, ki leszel dobva.  
Ki nem mondott szó folytatása:  
Kidobott só a szemétrakásra.  
Ha pedig a só megízetlenül,  
Mivel sózzák meg?  
S ha a szóló idétlen elterül,  
Fentről szólják meg,  
De akkor ő az utcára kerül,  
Ott tiporják meg.  
Mindenki megszólja,  
De soha többé senki  
Meg nem sózza.  
Sózz, amíg só vagy!  
Szólj, amíg szólhatsz!



## Erősebb fegyveres

A sátán titkon súg: van miért félned!  
Ne higgy naivan mindig a csodákban!  
Váratlanul akármi megtörténhet.  
Kiben bízhat az ember? – Önmagában!

De Jézus hangja átzeng a homályon:  
Ne félj, csak higgy! – Én itt vagyok melletted.  
Tulajdonképpen meg se halt a lányod.  
Bízzál, fiam, életre kél a gyermek!

A két erő megütközik egymással.  
(Te szavazz az erősebb fegyveresre)!  
Mert örök törvény: Meg nem szégyenülhet,  
Ki segítségét Jézusnál kereste.



## Nagy halfogás

Ragyogó éjszaka. Az égen csillag.  
Nagy, kerek holdvilág. Szellő alig.  
A legjobb alkalom a halfogásra.  
Hajók a vízen és néhány ladik.

De hal sehol! És elmúlik az éjjel.  
A hosszú éji műszak mit sem ér.  
Kikötnek hát, és hálóikat mossák.  
A hajnal újabb fogást nem ígér.

Jézus megáll az egyik hajó mellett.  
Hálót javítgat Péter, a halász.  
És szól az Úr: Simon, evezd a mélyre,  
Lendítsd a hálót, vesd ki, és találatsz.

Előbb szabódik, aztán megcselekszi.  
Szava eláll és ámul a csodán:  
Olyan nagy tömeg halat kerített be,  
Átcsap a víz a hajó oldalán.

Távozz tőlem, Uram, nem vagyok méltó,  
Hogy ilyen csodát cselekedj velem!  
Tiéd az erő! – Én meg, szegény bűnös,  
Dicsőítlek, hatalmas Mesterem!

## Hallgass Jézusra!

Okos ember kősziklára épít,  
Arra rakja fundamentumát.  
Nem vall szégyent, mikor vihar támad,  
Szilárdan áll, ép marad a ház.

De a balga alap nélkül épít,  
Pusztta földre rakja a falat.  
Jön az orkán, megütközik véle,  
S mindent elsodor az áradat.

Ki hozzám jön, hallja tanításom,  
S megcselekszi, az bölcs építő.  
Nem kerüli el a vihar őt sem,  
De biztosan áll a szikla-kő.

Ám aki csupán csak hallgatója  
Beszédemnek, az mit ér vele?!  
Alaptalan élete leomlik,  
Elsodorja az orkán szele.

## A naini csoda

Gyászos szomorúság ballag a főutcán.  
Egy ifjút kísérnek utolsó útjára.  
Özvegyasszony zokog a menet közepén,  
Összetört a szíve, nincs ír mély gyászára.

Éppen ott jár Jézus Nain városában.  
Megállítja őket, az anyát megszánva,  
És az életadó Ige, Krisztus így szól:  
Ifjú, neked mondom, kelj fel és állj lábra!

Hirtelen felül a halott, s kezd beszélni...  
Ámulnak és félnek, akik mindezt látják.  
Dicsőítik hangos szóval a Teremtőt,  
S a közülük támadt hatalmas Prófétát.

## Hála-illat

Nárduskenet, ókori parfüm.  
Bethánia, ez Jézus otthona,  
Amikor erre jár. Készséggel  
Szolgálja őt Márta és Mária.

Ki tudja, ez miféle ünnep,  
De házuk jó illattal van tele.  
Mária Jézus lábánál ül,  
Mert őt illeti drága kenete.

Pedig Iskáriótes Júdás  
Az irigyekkel együtt így susog:  
Egy szegény többet ér vele,  
Mint a te drága Jézusod!

+

Úgy adnék én is, jó Megváltóm,  
Valamit neked e szép ünnepen!  
Legyen a nárdusillat: hálám!  
Hódolatom a lábadhoz teszem.



## Szeress!

Volt régen tíz parancsolat,  
Ezenkívül több száz törvény.  
Ehhez képest a két parancs  
Jézustól: Járható ösvény!

E két törvény nem is kettő,  
Hanem csak egy. Megértheted.  
Nincsen egyéb parancsolat,  
Csak a legfőbb: a SZERETET!

Szeresd a te Istenedet  
Teljes szívből! – Jézus mondja.  
Szolgáld őt teljes erőddel!  
A hívőnek nincs más gondja.

És szeresd felebarátod,  
Ugyanúgy, mint önmagadat!  
Ám az legyen cselekedet,  
Nem pedig csak üres szavak!



## Gamáliel

A nagy tudós, az ősz fejű vén rabbi  
Megfontolt szívvel ekként meditált:  
Ne hamarkodjátok el most a döntést,  
Bölcs tanítók, hű izraeliták!

Mert hogyha e mozgalom embertől lett,  
Megsemmisül, akárki vezeti.  
De ha Istentől, ő, az örök Jahve  
Munkátokat semmivé teheti.

Ne indítsatok harcot balga módon  
A bölcsesség kútja ellen soha!  
Csak az Igazság juthat diadalra,  
S elhull az önigazság bajnoka.

A tanács megfogant. A porkolábok  
Leoldották a rozsdás láncokat,  
S az apostolok tovább folytathatták  
Győzelmes hithirdető útjukat.

## Halogatás

*Jakab 4:17. „Aki tehát tudna jót tenni,  
de nem teszi, bűne az annak”*

Hallod, beteg a testvéred.  
Odaság a Lélek:  
Kelj föl, menj és látogasd meg!  
Ezt kell tenned, érzed.

Aztán közbejön valami  
Sürgős és váratlan.  
Sajnos, ma nem! Talán holnap.  
„Ha már így megjártam!”

De holnap megint becsúszik  
Egy hirtelen program! –  
Pedig hallod a kérdezést:  
„A testvéred hol van?”

Végül már elszunnyad benned  
A lelkiismeret.  
Telnek napok, múlnak hetek,  
A gyors idő pereg.

Aztán kapsz egy értesítést,  
És csak állsz és nézed:  
„Sajnálattal értesítjük...”  
Meghalt a testvéred!

Mondják, várt rád, emlegetett...  
De te halogattad.  
„Aki tudna...” – mégse tette,  
Nagy a bűne annak!

## Jézus lábánál

Ha kérted volna, adott volna néked  
Élő vizet. – Kérd hát ma még, siess!  
Ő megy tovább. Ha ezt most elszalasztod,  
Nem adhat senki más ilyen vizet.

Kínálnak színes filozófiákat...  
Hitek, vallások, új eszmék sora...  
Édesgeti szellemed és a lelked  
Kábítgató tanítások bora.

Ülj le most Jézus lábához, barátom,  
Tárd ki előtte vágyó szívedet,  
Fogadd irgalmát, igényeld kegyelmét.  
Higgy benne, újjá lesz az életed!

Ne menj el tőle, mint a gazdag ifjú,  
Ki üres kézzel, búsan távozott!  
Ne érd be talmi értékekkel, Lásd meg,  
Ő neked örök életet hozott!







## Eutikhosz

Lehet, hogy kissé hosszú volt  
A prédikáció...  
Eutikhosz úgy gondolta:  
Aludni volna jó.

De egy emeleti ablak  
Nem jó hálólhelynek.  
Akik mégis ott alusznak,  
Egyszer csak kiesnek.

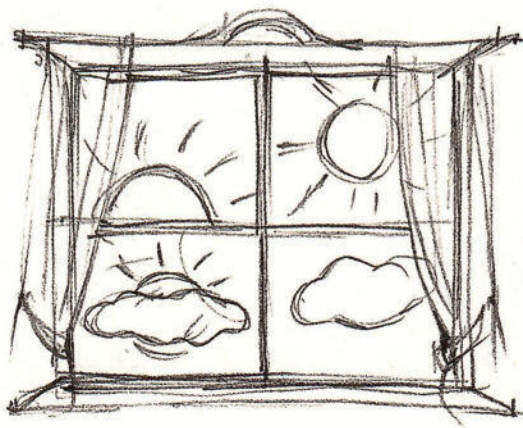
Ővele éppen ez történt.  
Lezuhant a földre.  
Mondták is a vének: Na, ez  
Elaludt örökre!

Lesietett Pál apostol.  
Menten átölelte,  
Nyugtatgatta a híveket:  
Benne van a lelke.

A fiút élve vitték föl,  
S megvigasztalódtak.  
Az apostol bölcs szavai  
Hajnalgig hangoztak.

Ha valaki ígét hirdet,  
Ne aludj el rajta!  
Nincs itt Pál, hogy az életed  
Rögtön visszaadja.

# ÉVSZAKOK



## Tél van

Ha hull a hó, boldog vagyok,  
Szánkózhatom, csúszkálhatok.  
Kiabálom: Halihó!  
Eltalált egy hógolyó!

Szép az utcánk. Fehér minden...  
A szívemet csendre intem.  
Dicsőítésem hozom.  
Szép a tél. Imádkozom.

## Kitavasodik!

Valaki mintha vatta-takaróval  
Borította volna be a világot.  
Fehér ruhát öltött magára minden,  
Köröskörül nagy tisztaságot látok.

Fán és bokorban kéreg mögé rejtve  
Pihen a csend és szunnyad a reménység.  
De hogy eljön a tavasz nem sokára,  
E felől nincs szívemben semmi kétség.

„Míg a föld léssen...” – szólt az ősidőkben  
Az Úristen, és szava az örök rend.  
Elmúlik a tél, ismét szép tavasz lesz!  
Az egész föld szent törvényének örvend.



## Tavaszi hangulat

Tavaszi! Csibék és kislibák,  
Tarka mező, ezer virág.

Kis barikák szökdécselnek,  
Báránfelfhők jönnek-mennek.

Patak. Papír-csónak rajta,  
Bukdácsoló szellő hajtja.

Sárga nárcisz az asztalon...  
Jó Atyámat magasztalom!



## Újuló élet

Elmúlt a tél, hogy alig volt havunk.  
Tavasza lett! Istenünk, magasztalunk!

A rügyből hadd legyen lomb és virág.  
Mező és erdő napfényért kiált.

Szeretjük látni a szép színeket...  
Köszönjük a százarcú életet!

# ÜNNEPEK

Karácsonytól – pünkösdig





## Karácsony

### Célba ért vándorok

„Messze van még Betlehem?”  
– Szól a szamár csendesen:  
Négy patámat már lejártam,  
Megpihennék szívesen.

„Édes terhem oly nehéz!”  
– Mária az égre néz.  
A mennyország ablakából  
Alányúl egy égi kéz.

József kissé csüggeteg.  
„Ridegek az emberek!”  
Csillag csillog a szemében.  
Elvonult a fergeteg...

Szállás nincs, de friss alom  
Istállóban: alkalom  
A szülésre. A Kisdedet  
Óvja égi irgalom!

Jönnek csordapásztorok.  
Három bölcs is vánszorog.  
De kigyúlnak! – A magasból  
Bús fejükre fény csorog.

Áldott kicsi Királyunk!  
Sok országot bejártunk,  
De oly szépet, mint a tied,  
Semerre sem találtunk.

Lehull rólunk szenny és sár.  
Nálad tiszta élet vár.  
Neked adjuk mindenünket:  
Gáspár, Menyhért, Boldizsár.

## Csillag

Világíts, Testvér! – Isten fényt adott.  
„Az” a csillag Jézusra mutatott.  
Bölcs és a pásztor mind oda talált,  
Mert a csillag a hely fölött megállt.

Ma is bolyong még sok-sok kereső,  
Vezessed őket, mert fogy az idő!  
Betlehem, tudod, közel van nagyon.  
Oda vezethet minden alkalom.

Ha kérdezik, az ösvény merre van,  
Fogd kézen őket, s vidd el boldogan  
Az Úr Jézushoz a vak szíveket.  
Mivel te már látsz, hát azért tegyed!

Egy ideig a csillag tündökölt,  
S hogy láthatta őt, boldog volt a föld.  
Aztán egy csöndes, könnyű éjjelen  
A fényes csillag eltűnt hirtelen.

Nem könnyezett. – Búcsúztatta a Hold.  
Készséggel elment. Küldetése volt.  
Örömmel szolgált kicsit és nagyot,  
Kihúnytáig Jézusra mutatott.



## **„Nem vagy szolga, hanem fiú”**

Elérkezett az idő teljessége.  
Kibocsátotta Isten e világba  
A Fiút – egy kis újszülött képében,  
És véget ért bús földünk éjszakája.

Csillag jelezte, hogy királyi rangú  
Személy született: szép isteni Gyermeke.  
Benne rejtette el az örök Isten  
A bűneinkből kimentő kegyelmet.

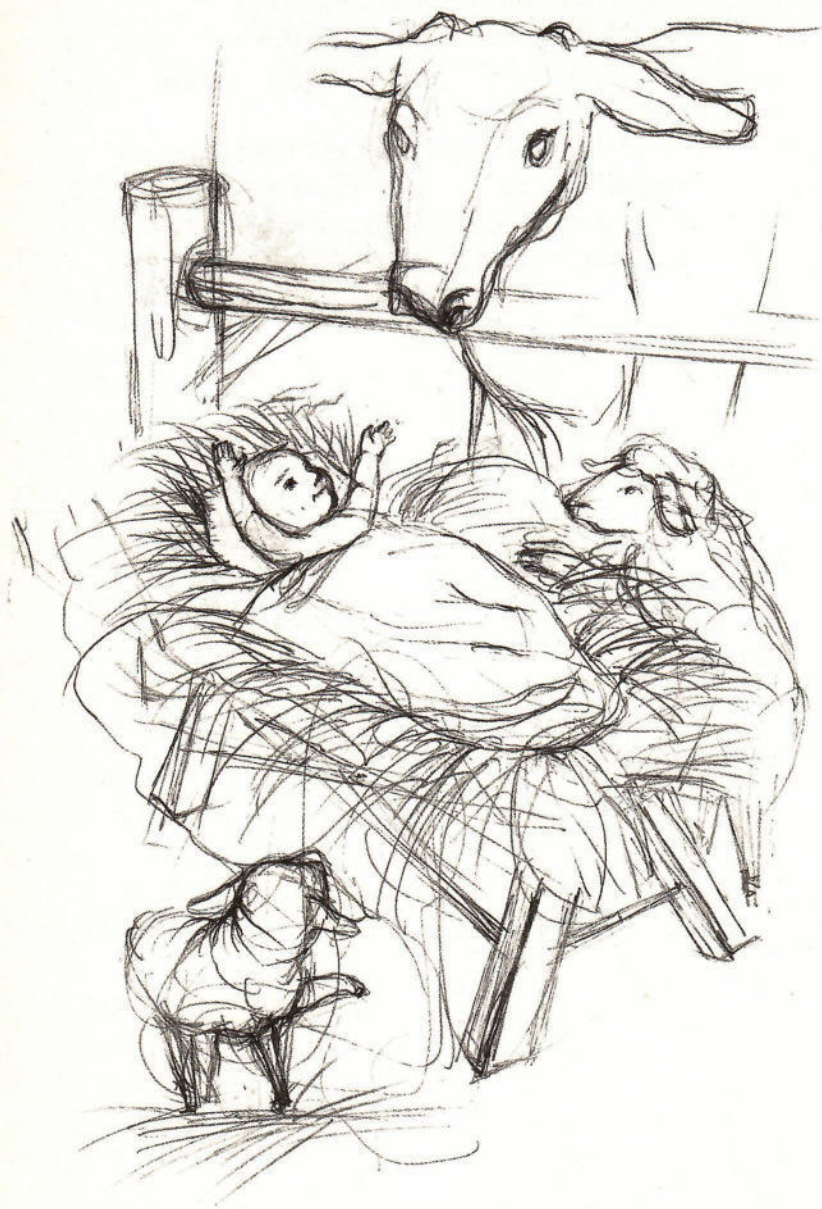
Az éj sötét volt, puszta és kietlen,  
A mélység fölött sűrű, vak sötétség.  
A halál árnya borult e világra.  
A szívekben reménytelenség, kétség.

De fölharsant a mennyek harsonája!  
Angyalok hangja szólt az éjszakába:  
Dicsőség mennyben, békesség a földön!  
– A várakozás mégsem volt hiába.

Betelt az idő! Meghátrál a sátán,  
Rettegve vonaglik az ősi kígyó.  
A messiási korszak beköszöntött.  
Mit népéért az Úr cselekszik, mind jó!

Elküldte hozzánk szent Fiát az Isten.  
A törvény alatt lévőket megváltja.  
Szentlelkét is behozta a szívünkbe.  
„Abbá, Atyánk!” – a lelkünk ezt kiáltja.

Ha pedig fiak vagyunk kegyelemből,  
Miénk a menny is, mint dicső örökség!  
– Karácsony éjjelén földre szállt Krisztus,  
A leghatalmasabb, legdicsőbb Felség!



## Sietek leborulni

A székesegyház nagy harangja  
S a pici csengő csöpp kis hangja  
Ma ezt hirdetik: megszületett  
A betlehemi király-gyermek.

Nincs neki hófehér pólyája,  
Nincs bölcsője, csak jászol-ágya.  
Ha hajnaltájban fázni látnák,  
A jószágok mind körülállják.

Csupán Mária sejti róla,  
Hogy ő a világ Megváltója.  
A három király épp most zörget,  
Amonnan meg pásztorok jönnek.

Sietek én is leborulni,  
A jászol előtt porba hullni:  
Éltessen Isten, kicsi vendég!  
Ha király vagy, apródod lennék.

## Eljött a Világosság!

Különösen sötét éj volt,  
De fönn csillagos az égbolt.  
Most hirtelen mi világít?  
Üstökös csóvája látszik.

Ritkaság az ilyen csillag.  
A juhocskák szeme csillog.  
Majd bégetnek, majd remegnek,  
Majd meg moccanni se mernek.

Felserken az öreg pásztor,  
Próbál lábra állni párszor,  
De az ő térde is reszket:  
Az egész nyáj odaveszhet!

Nagy fényesség, égi zene...  
Cselekedni mit kellene?!  
A fény előtt földre roskad,  
Hallgat és néz, nem tud jobbat.

De a mennyből szózat hangzik,  
Angyalkórus hangja hallik:  
Ne féljete! Földre szállott  
A Megváltó. Legyen áldott!

Ő a váltság, ő a béke,  
Minden bűnös menedéke  
Dicsőség a magas égnek!  
Általa miénk az élet.



## Hiszek a csodában!

Én hiszek a karácsonyi csodában!  
Az ősi ígéret valóra vált:  
Az „asszony magva” győztesen kisarjadt,  
Nagy fény váltotta fel az éjszakát.

Tündöklő csillag származik Jákóbból,  
S királyi pálca támad, szent jogar –  
Ezt mondja Bálám, bár dacos ajkával  
Ő áldást prófétálni nem akar.

De lelkét Isten Lelke megragadja,  
S a Felségestől jön az ismeret.  
Leborulva, ám megnyíló szemekkel  
Cippór fia egyebet nem tehet.

Én hiszek a karácsonyi csodában,  
Mert látom Jézust most és oly közel,  
Hogy kiárad rám áldott békessége,  
És oltalmazó karja átölel.



## **Virágvasárnap**

### **Hozsánna!**

Lépeget a csacsi, topog a lábával,  
Tépeget a fűből nagy, mohó szájával.

Kiabál a sok nép: Hozsánna! Hozsánna!  
Égi áldás szálljon a Dávid Fiára!

Bevonul a Herceg szürke szamarával,  
Figyeli az Isten szelíd mosolyával.

### **Virágok**

Virágoskert lett az utca,  
Pálmagally a köveken.  
Megyek utánad, Jézusom,  
Lábad nyomát követem.

Utad most még dicsőséges,  
De már vár a Golgota...  
A hegyen is veled leszek,  
És nem hagylak el soha!

## A kövek is

„De bántja a füleimet  
Ez a hangos ének!” –  
Mondják a farizeusok  
És a mérges vénék.

Gyerkőcök, menjetek haza,  
Vár az anyukátok! –  
Szól az egyik, és kibuggyan  
Szájából egy átok.

„Mondom nektek” – így a Mester,  
„Ha elhallgatnának,  
Akkor még az utcakövek  
Is kiáltanának”.

## **Ti kapuk!**

Ti kapuk, ti ősi ajtók  
Szélesre táruljatok,  
Egy drága és dicső Király  
Vonul át most rajtatok!

Hozsánna a magasságban,  
Dicsőség és békesség!  
Isten vágya, hogy e földön  
Áldott Fiát szeressék.

De az ember bitót ácsol,  
Készíti a keresztet...  
Emberek! Ha megölitek,  
Mindörökre elvesztek!

## Nyitott ajtó

Jézus, Jézus, nyitva áll az ajtó!  
Kérlek, jöjj be, csupán azt óhajtóm.

Szállj meg nálam, szívemet kitárom,  
Szánj meg, áldj meg, Uram, maradj nálam!

Hozzá! békét egész életemre,  
És majd egykor repíts fel a mennybe!

## Szüksége van rád!

Jó emberek, a szamaram hová viszitek?  
Énnekem nincs szükségem rá, ti azt hiszitek?

De így szól a két tanítvány: Adjátok Neki.  
Ez a csikó hátán ma a Messiást viszi.

Az Úrnak van szüksége rá. Engedjétek át!  
Ezért Jézus benneteket gazdagon megáld.



## A kereszt árnyéka

Jeruzsálem kapujánál  
Szól a hangos ének.  
Körülveszik Dávid Fiát  
Gyermekek és vének.

A gyermekek önfeledten  
Harsognak, ugrálnak,  
De a vének a szívükben  
Keserűvé válnak.

Suttognak és integetnek:  
Csenedesebben, srácok!  
Siessetek gyorsan haza,  
Mert még pórul jártok!

De a kicsik nem hátrálnak.  
Lelkesek és bátrak.  
Virágot szórnak az útra  
És zöld pálmaágot.

Mert egy király vonul itt most,  
Ég és föld Királya...  
De előbb még fölviszik a  
Kereszt oltárára.



## Királyom

Elmondom egy szép titkomat:  
Ismerek egy nagy Királyt.  
Gyakran vagyok közelében,  
És hallgatom a szavát.

A Golgota a trónusa,  
Koronája a tövis.  
Szép palástja a szeretet,  
Nagyon szeret engem is.

Országá nem földi ország,  
Népe a megváltott nép.  
Arra vágyom, hogy mindenki  
Ismerje meg szent nevét.

E király az én királyom,  
De a tied is lehet.  
Alázd meg magad előtte,  
Add át neki szívedet!

## Öröm s öröm

Jeruzsálem főutcája tarka-barka,  
Pompás szőnyeget terít rá virág s barka.

Némely gyermek a köntösét veti rája,  
Hiszen itt jön, itt a világ nagy Királya.

Csöndes derű ül az arcán s csöndes bánat...  
Öt nap múlva éltét adja a világnak.



## Nagypéntek

### A gyötrelmek dombja

Olajfák Hegye. – Milyen lírai!  
Mégis remegnek szívem húrjai.  
De lelkemben egész más néven él:  
Gecsemáné! – Bús drámáról beszél.  
Nagy, lapos sziklán térdel. Könnyezik.  
A magasból csillag szemek lesik.  
Fehér homlokán tüzes csillogás:  
Véres verejték. – Ó, szent borzadás!  
Az égen csillagképek. Egyikük  
Egy karcsú kelyhet formáz, színezüst.  
A „keserű pohár”, csak égi más...  
Remegő ajkak közt halk suttogás:  
„Ha lehetséges...” – rebegi az Úr.  
A holdsarló körül mélykék azúr.  
Atyja szeme most más irányba néz.  
De törli homlokát egy angyal-kéz.  
Alszik Péter is, meg a kis csapat.  
A hold a horizont alá szakad.  
Lásd, az Örök Nap arra készül épp,  
Hogy elhagyja földi léte egét.  
Olajfák Hegye, szent béke-sziget.  
Gecsemáné! Te rettentő liget!

## Szeretet

Csattog a korbács. Tort ül a sátán.  
Vérzik a Krisztus, csordul a hátán.

Vallat a bíró. Hallgat a Mester.  
Nem mondja többé. Mondta ezerszer.

Pilátus kérdez: Mi az igazság?  
– Készül a kereszt, e szörnyű gazság.

Fölveszi némán. Viszi helyettünk.  
Szíve szeret, hogy mi is szeressünk.

## Áldozati versféle

Ha még mindig áldozni kellene,  
Mi lenne, keresztyén nagyokosok!  
Volnának még az istállóban  
Állatok: bikák, bakok és kosok?  
De figyelne ám az ősök szelleme!  
Ha szabálytalanul tenne a papod,  
Hiába is hoznád a kost meg a bakot.  
Azt mondanák a régiek: Így nem kell ez!  
S ha nem volnál elég áldozatkész,  
Akkor pedig, hogy te nem kellesz!

Valaki áldozati Bárány lett,  
Minket áldozata árán tett  
Isten gyermekeivé. Nem kell már  
Sem bika, sem bárány.  
Megváltott a saját kára árán.  
Az Atya szeretettel tekint már rám.  
Elvérzett Megváltóm a kereszt oltárán.



## A búzamaz regéje

Előbb vígan rám nevetnek,  
De utána ütnek, vernek.  
Szellő támad, kiszemelek,  
Nagy edénybe összeszednek.  
Szövött zsákban adnak-vesznek,  
Aztán a magtárba tesznek.  
Egy ideig elfelednek,  
Majd a földbe belevetnek.

Ott sokáig magam vagyok.  
Átvonulnak a zord fagyok.  
De ha egy kis esőt kapok,  
Tavasztáján kisarjadok.  
Ha vihar jön, bólogatok,  
Érzem, milyen erős vagyok.  
Növök, növök. Nagyobb, nagyobb!  
Egyszer aztán magot adok.

Az aratók kaszát fognak.  
Kevés a szem! – így morognak.  
Összeszednek, behordanak,  
Mutatós asztagba raknak.  
Csipkednek galambok, varjak,  
Furcsa sorsa van a magnak.  
Aztán nagy lakomát csapnak.  
Hála az esőnek, napnak!

Majd a cséplés, majd a malom.  
Lisztté őrlődik a magom.  
És ha eljön az alkalom,  
Magam örömmel átadom.  
Kenyer leszek, és én hagyom,  
Hogy íz legyen az ajkadon.  
Az áramat magam szabom:  
Értékem egy egész vagyon!

## Kereszt

Kereszted, Krisztusom,  
Borzalmas és dicsőséges.  
Árnyéka Júdás fejére vetül,  
Fénye az én szívemre.  
Övé a kötél,  
Enyém a Menny.  
És ha ma hívnál,  
Még ma veled lennék  
A Paradicsomban.

## Kígyó-veszély

Tikkadtan menetel a zarándok sereg,  
Fogytán az élelem, a víz is elapadt.  
Itt az újabb veszély, mert alattomosan  
Viperák lapulnak minden bokor alatt.

Kit a kígyó megmar, annak bealkonyul...  
Lelassul a menet, egyre több a sírás.  
A vezetők ellen fordul a népharag,  
Ezért az ítélet! – mondja a Szentírás.

Egyetlen megoldás az igaz alázat.  
Mózes egy rézkígyót tűz rá egy póznára.  
Ki arra föltekint, életben maradhat.  
Újra számíthatnak az Úr irgalmára.

Amiképpen Mózes egykor azt a kígyót  
Isten parancsára a rúdra emelte,  
Akként emeltetett az egyszülött Fiú  
A Golgota hegyén értem a keresztre.

Kit a kígyó megmart, hozzád menekülök,  
Add vissza életem, rád tekintek hittel.  
Leborulok, Jézus, kereszted tövében.  
Bár méltatlan vagyok, mégse utasíts el!

# Húsvét

## Győzelem

A nap még fel sem nyitotta szemét.  
Hajnalt rikkantottak a kakasok.  
Majd váratlanul angyal szállt a földre.  
Egy villanás! – És csodát lássatok!

A roppant kő elhengerült a sírról.  
A katonák mind porba hulltak ottan,  
Úgy megijedtek. – Feltámadt a Krisztus!  
Nem maradhatott a sír mélyén holtan.

Nem látta senki, miként éledt újjá.  
És tanítványaira rátalált.  
Ne féljete! – hangzott a drága szózat  
A szeretet legyőzte a halált!

## Örömhír

A hét első napján, amikor feltámadt,  
Az egész városban riadalom támadt.

Ilyen nem létezik, hogy a holt megéled!  
Vagy csak érzékeid játszadoznak véled?

De ő megkereste azokat, kik hisznek,  
Akik ezentúl már csak örömhírt visznek.

Mindenkinek mondják: Nem maradt a sírban.  
Örvendezzünk, testvér, ne gyászoljunk sírva.

Áldjuk és dicsérjük. Félre bú és bánat!  
Bűneinkért meghalt. Üdvünkért feltámadt!

## Porba tiporta

Elhallgattak a harangok,  
De most újra zengnek:  
Öröme van e világnak,  
Öröme a mennynek.

A sátán is feketébe  
Öltözik ma reggel.  
Kudarc érte. Meghátrál a  
Fekete sereggel.

A kígyót az asszony magva  
A porba tiporta.  
Jézus feltámadt a sírból.  
Ez az élet napja!

Húsvét napjának győzelme  
Örök győzedelmünk:  
Jézus él és mi is élünk,  
Van már üdvösségünk!





## A sír üres

Hajnaltájban felkerekedtek,  
És bár féltek, futva siettek.

Péter bátrabb. János azonban  
Ifjú ember, ő szalad jobban.

Nincs már kő a sírnak a száján.  
Jézus sincs ott. Sírnak is árván.

Megtört szívvel keres Mária.  
Zokogása gyászos ária.

Jézus hangja békét ad neki.  
Feltámadott! – Csak ezt hirdeti.

## Alvók

Jézus ellenségei hittek is, meg nem is.  
Látták, hogy ő egy ember... Vagy talán Isten is?

A lefizetett örök az Úrról azt mondták,  
Hogy amíg ők aludtak, a testet ellopták.

Ez jó hír az alvóknak, mert az a tanulság,  
Hogy aki sokat alszik, azt megjutalmazták.

## Hiszek!

Hogyha fel nem támadt volna,  
Hitünk mit sem érne,  
Élnénk nyugtalan lélekkel,  
Rettegve és félve.  
De Isten feltámasztotta  
Krisztust a halálból.  
Mi is örök éltet nyertünk  
Mennyei Atyánktól!

## Zárt ajtón át

A felházban együtt ül a  
megrémült csapat.  
Ő a téma. Másról többé  
szólni nem szabad.

Bánatos nagy hallgatások,  
páni félelem.  
Majd egy csöndes alkonyattájt  
Jézus ott terem.

Csukva ablak, zárva ajtó,  
mégis megjelent...  
Visszakapta Megváltónk az  
örök végtelent.

## **Pünkösd**

### **Tüzes Lélek**

A Szentlélek tűzként éget,  
Hamvaszt minden bűnt és vétket.

Majd a szívet lángra gyújtja,  
És elindít a nagy útra.

Menj és hirdesd, sose hallgass,  
Tétlen állva meg ne nyughass!

A Szentlélek égi erő,  
A pusztában drága eső.

Harcodhoz a kardot adja,  
Célba érésed akarja.





## Mintegy háromezer

A pünkösdi élményétől lelkesülten  
Péter és társai bátran kiléptek,  
Hátra hagyva a felház védettségét,  
És prédikáltak, – tűzzel teljes szentek.

Hirdették Jézust, aki vérét adta  
Mindenkiért: Meghalt és feltámadt.  
– Szakasszátok el magatokat bátran  
E gonosz nemzedéktől! – Így kiáltnak.

Mintha szíven találták volna őket,  
A hallgatóság bűnbánatot tartott...  
Így az ígéret gyermekei lettek,  
Meghallották az üdvre hívó hangot.

Azután Péter, meg a tíz apostol  
Készségesen bementették őket.  
Így sokasította háromezerrel  
A Szentlélek a Krisztusban hívőket.



## Lélek-hívó

Szentlélek, Éltetőnk!  
Mozdítsd lábunk, kezünk,  
Hogy járjunk jó úton,  
S akaratod tegyük.

Lélek, áldott Vihar!  
Fújd el a szemetet.  
Ne legyen más belül,  
Csak tiszta szeretet.

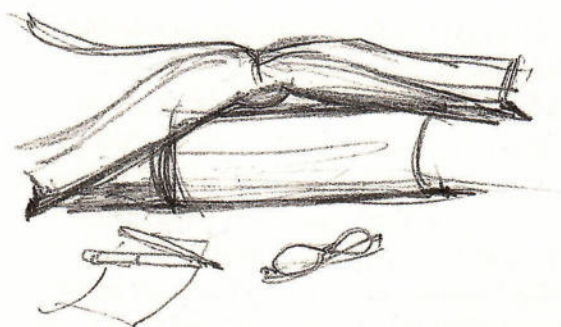
Szentlélek, Pártfogónk!  
Te adj nyelvünkre szót,  
Hogy megvallhassuk őt,  
A drága Üdv-adót.

Jöjj, Tűznek Szelleme!  
Izzó legyen a hit,  
Hadd gyújtson szíveket,  
Ki másokat tanít.

Lélek, fehér Galamb!  
Szent békességet adj,  
És végóránkban is  
Vigasztalónk maradj.

# FÜGGELÉK

Felnőtteknek





## „Ahogyan a szarvas...”

*(Olvasom a 42. Zsoltárt,  
és ezek jutnak most az eszembe)*

Városban élek. Hogy ismerhetném hát  
A víz után epekedő gím-szarvas  
Nyögéseit! – De azt tudom nagyon jól,  
Milyen beteg vagyok, ha lelkem szomjas

Utánad, Istenem, és nem tekint rám  
Szelíd szemed, s nem kínálsz új kegyelmet.  
Ilyenkor szenvedek, mert nem találalak,  
Bús vackomon gunnyasztok, mint egy gyermek.

S ha szarvas-szívem házadat óhajtja,  
De távol tart valami testi kórság,  
Esetleg utazás – szárazon, vízen,  
Vagy levegőben – Micsoda mohóság

Emészti lelkem, hogy bár ott lehetnék,  
Szent házad küszöbét átlépve, békés  
Csendességben, oltárod közelében!  
Hiányod lélek-emésztő, vad érzés!

Elcsügged lelkem... Jaj, el ne feledkezz  
Rólam, kegyelmes, könyörülő Isten!  
Adj új éneket számba, hadd daloljak  
Terólad, búsan bár, de zengve, hitben.

Alélt vagyok, gyaláz az ellenségem,  
De tudom, tőled jön a szabadítás...  
Majd hozom még a hálámat tehozzád,  
Erős Kősziklám! Rajtad kívül nincs más!



## Az élet alkonyán

(A Prédikátor Tizenkettő alapján)

A láthatáron alászáll a nap.  
Az alkony szétterül. Ránk hull az éj.  
Takarót terítnek a csillagok,  
És hold ragyog... Már semmi szenvedély!

Tűnik a nap, hisz lemenőben van.  
Az este egyre sötétebbre vált.  
Az éj homálya lassan elborít.  
Ám lelkünk most mégis előre lát.

A két erős fegyveres őriző  
Reszketni kezd. Az őrség támolyog.  
A sok szép őrlő lányka néma lesz,  
Ha az idő kutyája felmorog.

Ajtó és ablak lassan, csöndesen  
Becsukódik. Utána néma csend.  
A vén malom zúgása elhalón  
Hallatszik már alatt. Vagy fent?

Kora hajnalban jön az ébredés,  
Mert riadózik a kakas szava.  
Valaki távol egy dalt énekel,  
De alig hallható a dallama.

A madár is csupán ha éleset  
Rikkant... Egyébként a csend bársonyos.  
Akár lépcső, akár emelkedő:  
Alattomos, leselkedő gonosz.

Hová tűnt már a szép tavasz! Mégis  
A mandulafa virágba borul.  
A fürge röptű sáska kínosan  
Vonszolja magát, támaszra szorul.

Felhőként jönnek a bús bánatok:  
Az ember örök honba érkezik?  
Jajong, előre gyászolja magát,  
Már nem érzi az élet ízeit.

A kimerítő robotok után  
Az ezüstkötél az ó-kútba hull,  
És jaj! Megreped az aranypohár,  
A kerék is mélybe zuhan vadul.

Beteljesül a végzetes ige:  
Embernek fia, porból vétettél,  
Ismét porrá leszel! Lelked pedig  
A teremő Istenhez visszatér.

Gondolj tehát, halandó, Alkotódra,  
Mielőtt mindez bekövetkezik,  
Míg el nem jönnek a gonosz napok,  
És a végidőd is megérkezik!

## Emlék anyámról

Amíg élt az anyám, gyakran megbántottam,  
Amikor hálátlan, érzéketlen voltam.  
Soha nem hatott meg, hogy mennyire fáradt.  
Mint egy mártír, tűrte, ha gyermeke lázadt.  
Gyertya-életére sírva emlékezem.  
Már csak álmaimban találkozik velem.  
Ilyenkor – mint régen – csendül ajkán a dal.  
S milyen csodálatos: álomban fiatal!

## Bástya utca 6.

Nehéz idők tanúja ez a ház,  
Vihar idején biztos menedékünk.  
Itt béke volt és csend és nyugalom.  
Örvendeztünk, ha e hajlékba léptünk.

Mindig az Úr Jézus várt itt reánk,  
Ha fáradtan és terheltén érkeztünk.  
Megújulva indulhattunk tovább.  
Az erőforrás ő volt itt közöttünk.

Az udvari medence lett Jordánunk.  
Mellette álltak a fehérruhások,  
Kiket a Bárány vére megmosott,  
Hogy ne legyen rajtuk már a bűn-átok.

Neves elődeinkre gondolunk.  
Elvonul szemünk előtt kedves arcuk,  
Kik bátor szívű vezetőink voltak,  
Míg a világgal vívtuk a hit-harcunk.

Számos fiatal itt találta meg  
A „társat”, hiszen nem jó egyedül.  
Itt zengett régi orgonánk szép hangja,  
S igaz boldogság vett minket körül.

A gyermekek s az ifjak harsogón  
Vették birtokba mindig lent a pincét.  
Ott nőtt fel néhány lelkes nemzedék.  
Szerették öreg házunk dohos kincsét.

Mindeddig velünk volt kegyelmesen!  
Istennek köszön az Úr népe mindent.  
Emlékezünk a múlt tanúiként,  
És Józsuéval mondjuk: Megsegített!

## Ki a nagyobb?

Az egész föld nagy kérdése ez  
Népek, nemzetek  
Haderők és arzenálok  
Technikák, teljesítmények  
Őrült futással versengenek  
Ki a nagyobb  
A leges-leges-leg  
Vagy legalább is  
Primus inter pares  
De elérkezik-e valaha is  
Az az idő, amikor végre  
Fordul egy nagyot a világ  
És megkérdezi-e valaki  
Végre-valahára  
Hogy ki a kisebb  
Ki a legkisebb  
Ki akar szolgálni  
Íme, itt egy mosdótál  
Meg itt egy kendő  
Ülj le kényelmesen  
Én eléd térdelek  
És jóízű alázattal  
Megmosom a lábad  
Jézusom szent nevében  
Mert én vagyok a legkisebb  
Tőle tanultam  
És most megáldalak  
Menj el, és te is  
Eképpen cselekedjél!







## Hajléktalan

Öreg, bozontos, lesajnált alak,  
Itt ülsz a lépcsőn. – Megsajnáltalak.  
Téged mindenki ívben kikerül,  
Remélem, hogy nekem is sikerül.  
Kezedben nagy flakon „védőital”.  
Korcs eb szimatol körbe s elinal.  
Cipődből kapca lóg ki rongyosan.  
Sapkádba pénzt pottyantanak sokan,  
De csak csicsedlit. Látják, hogy iszol...  
Hátad mögül egy rekedt hang kiszól.  
Idézni nem lehet. Szennyes szavak.  
Visszazuhan, „elfekszi” az utat.  
Gazember voltál, vagy csak áldozat?  
Sodródsz? Vagy választottad sorsodat?  
Amint elnézlek, sajnállak nagyon,  
De megyek tovább. Búzódsz itt hagyom.  
Ilyen az élet, vén hajléktalan.  
Előtted minden ajtó csukva van.  
Fájlalom nagyon, hogy „nincs embered”,  
Hogy ez a társadalom nem szeret.  
Szánlak, szegény, de mit sem adhatok.  
Úgy látszik, én meg szívtelen vagyok...

# ICHTHÜSZ

*(Nyers vers, harsány dallam a HAL-ról,  
akit egyébként ICHTHÜSZ-nek is mondtak  
hívei sokáig)*

A HAL halála...  
Ő, aki mindent meghallott,  
Elcsendesült néma halott.  
Ki mindenkit meghallgatott,  
Most némán, süketen hallgat ott,  
A sír ölén, a kő alatt.  
Leroskadt a kereszt alatt.  
Röhög a sátán, mattot ad.  
A sírban már a szent Halott.  
Mint rab a várban, várhat ott.  
Mint rab a vár  
Kazamatája mélyén vár  
Rabként a bilincsek közt,  
A halál ölelő karjai között.  
Mint akit végleg legyőzött,  
Kit a futásban lekörözött,  
S végül a kőbe ütközött.  
Akit a halál átadott  
Az enyészetnek,  
És sírva nézhetnek,  
Mert sírva állnak ott,  
A sír körül a sírók  
A sűrű síri éj  
Sötét permén.

A szent hívek siratják a Szentet,  
Ki hűtlenül elhagyta őket, mindet.  
De mikor két ízben már  
Az éjjel virradatra vált,  
A harmadnapi fénnyel  
Besüt a sírba a fény-jel.  
A Nap egy pillanat alatt  
Diadalt arat,  
És volt halott, és nincs halott.  
Nincs ott már senki se sírva,  
Berobbant a napfény a sírba.  
A kő, a kő, a záró kő,  
A sírt bezáró rettentő sziklakő  
Elhengerült,  
Elhengerítettett,  
Mert a test,  
A drága test,  
A test, amelyhez rothadás  
Egyáltalán nem érhetett,  
Megéledt,  
Életre kelt,  
Feltámadott,  
Feltámasztatott,  
Mert most már itt a Húsvét,  
Eljött, megérkezett,  
A győzelem és a diadal  
Mindent a helyére illesztett.  
Az új teremtés szentséges hajnala,  
A második Kezdet dicsőséges napja  
Megjött, elérkezett.

Halleluja!  
Jézus Krisztus, Isten Fia,  
A legyőzhetetlen Megváltó  
Él és diadalmaskodik.  
A HAL, az ICHTHÜSZ  
Az örök győzedelmek útján  
Az örök dicsőség honába  
Végre megérkezett.  
Él és uralkodik  
Örökkön örökké,  
És vár reánk. Halleluja!  
Ámen, dicsőség, halleluja!

## Igei jókívánság

Áldjon és őrizzen! – Ma ezt kívánom.  
Legyen vezéred a kegyelmes Isten!  
Imádság fonjon koszorút fejedre.  
Örömben, bajban maradj meg a hitben!

„Nem jó egyedül!”, mondta a Teremtő.  
Ezért rendelt melléd egy drága társat.  
A gondviselés választotta őt ki.  
Benne mindig az ajándékot lássad!

Gondoljátok át, mit üzen az Írás:  
Amit Alkotónk együvé szerkesztett,  
Ember azt soha széjjel ne válassza!  
A Krisztus által ketten eggyé lesztek.

Divat a hűtlenség, a csalfa játék,  
Szokás kikacagni a házasságot...  
Ti ne e torz divatot kövessétek!  
Maradjon szent, mit Istenünk megáldott!

„Sokkal jobban van dolga a kettőnek,  
Hogynem az egynek!” – Így a Prédikátor.  
„A hármas kötél nem hamar szakad el”.  
Erős az a frigy, melyet az Úr pártol.

Elhangzott már a hűség fogadalma:  
A „holtomig és holtáig” ígéret.  
Amit éreztek s mit a száj kimondott:  
Legyen valóság, míg csak tart az élet!



## „Hisszük és valljuk!”

*(Százéves az Ócsai Hitvallás!)*

Száz éve már, hogy egybe gyűltek Ócsán  
Atyáink, kik elődeink a hitben,  
És megformálták hitük vallomását.  
Így indította szívüket az Isten.

„Hisszük és valljuk!” – Mondták egyszerűen,  
De egyre lelkesebben, hangosabban.  
Szavuk visszhangzott egész magyar honban.  
A Lélek ereje lüktetett abban.

Hittek, és megvallották bátor szívvel,  
S terjedt a jó hír Kárpát-medencében.  
Emlékük bátorítja a hívőket,  
Hogy Jézusról szólni senki se féljen!

Hisszük és valljuk! És megcselekedszük.  
Meváltónk szerint élünk és szolgálunk.  
Őröla szól a hitvalló közösség:  
Egyetlen Urunk, egyetlen Királyunk!



## Karácsony: két nap boldogság

A hangulat utánozhatatlan.

Harangszó, ének, csengettyű, tilinkó.

Minden szív boldog, békés bódulatban

Ugrál, lengedez – ódon bársony-hintó.

Pazarló bőség, jó szó, szép ajándék.

Nincs ára most a meglepetéseknek.

Fegyverszünet, andalító barátság.

Kik eddig öltek, két napig ölelnek.

Meghatódunk. Nem ismerünk magunkra.

Az egész világ belefér szívünkbe.

Kit pokolra kívántunk, simogatjuk.

Angyalt mutat az önvizsgálat tükre.

De ha lehull az álarc, és a fákról

Lepereg tű és dísz és tar karokkal

Kapna utánunk, kisiklunk kacagva.

Egymás torkának esünk két marokkal.

Eltelik újra jó tizenkét hónap:

Mi háborúzunk végkimerülésig,

S felhánytorgatjuk majd, türelmünk fogytán:

A várva várt karácsony meddig késik?!

## Kesernyés sorok István királyunkról

István király!  
Nagy és dicső vezére  
Magyarok hordáinak!  
Hajthatatlan képviselője  
A korai kereszténység  
Szent ügyének!  
Ma már halhatatlan  
És meghaladhatatlan,  
Erős karú, kezű,  
Következetes és kemény,  
Küzdőn kormányzó  
Első kormányzónk,  
Koronás katona-király!  
Ma mégis – furcsa mód –  
A demokrácia  
Akar divatba hozni,  
Vágyik zászlójára tűzni.  
Alkotmány, törvény  
Szilárdan tartott,  
Nem rántott mélybe  
Európa-örvény,  
Anarchia, önkény.  
Szentté avatott  
– Hamarost –  
Az utókor, a „hálás”.  
Bár ez a „szent”-ség...  
Kell, hogy legyen mentség!  
Mert aki nem hajol,  
Azt meghajlítjuk.  
Ha mégsem, akkor  
Elroppantjuk

A derekát, a nyakát,  
Hitvány életét.  
Karddal, kelevézzel  
Móresre tanítjuk  
Az ebhitűt, de végül  
Leöntjük vízzel, mégis,  
Akkor is, ha önként  
Nem hajlandó szegény  
Víz alá állni.  
Víz alá nyomjuk,  
Vagy belefojtjuk,  
Hogy belülről is  
Átjárja egészen  
A hit és a dogma.  
Vagy forró ólmot  
A fülébe,  
Ha még mindig volna  
Forró álmom  
A fejében.  
A szív helyére pedig  
Hegyes vasat.  
Az se nagy baj,  
Ha meghasad.  
Mert mi hisszük a  
Szent Atyát,  
Égi Istenünket,  
És meghajtjuk magunkat  
A szentatya földi  
Helytar-trónusa előtt.  
És még ha tán  
Ki kellene gyomlálni  
A gyaurt a kertből,  
Az egyház zöldellő  
Ligetéből, akkor is,

Kigazoljuk kegyetlenül,  
Megtisztítjuk feltétlenül.  
Ha nem jár templomba,  
Behajtjuk,  
Ha túl sűrűn járna,  
Kihajtjuk.  
Ha „szektás” lenne,  
Kihajítjuk.  
Áldott, jó István király,  
Emléked kegyelettel...  
És hódolunk  
Alázatos tisztelettel  
Krisztus Királyunk  
Trónusa előtt,  
Mert övé a dicsőség  
És hatalom mindörökké,  
Ezredek múltán is,  
Ámen.

*Pécs, 2005. augusztus 20-ra*

## Kövess engem!

A megszólított mondja:

Mennék, Uram, de látod, mennyi minden  
Köt még ide. Kicsit még várni kell,  
Míg sürgős dolgaim mind rendbe jönnek.  
Tudod, az ember mennyi súlyt cipel.

A vállamon a család, szülő, gyermek,  
Munkahelyem, beosztott és barát,  
Adózás, építkezés, tervezések.  
A kert, szőlő is munkásért kiált.

Mennék, Uram, de ezt is mind te adtad,  
Törődni kell velük. Nem hagyhatom.  
Majd eljön az, hogy lesz időm terád is:  
Templom, imádság... Igen, jól tudom,

De majd ha túl leszek a sok-sok zúrón...  
Hisz én soha meg nem tagadtalak!  
Szeretlek én, csak szorít az adósság.  
A lelki munka várhat, nem szalad.

Jézus mondja:

Bolond, ha éjjel elkérik a lelked,  
S lejár időd, ó, mondd csak, mit teszel?!  
Milyen mentségeket találsz magadnak,  
Ha az Örök Bíró előtt leszel?



## Nagyböjti keresztutam

*Én ezen a héten Márkhoz csatlakoztam,  
Ahogy leírja az Evangéliumban...*

Bethánia falu. Leprás Simon háza.  
Máig emlékszem a kenet illatára.  
Riadalmat keltett Jézus halk beszéde.  
Utalt valamilyen sürgős temetésre.  
Megváltónk Máriát pártfogásba vette:  
Hagyjátok! Testemet előre megkente.

Látom Júdást, amint oszon a papokhoz.  
Kitervelte szépen, hogy – bár nem sokat hoz –,  
Szeretné végre már pontosan hallani,  
Hogy „harminc ezüstpénz!” – Hát ez is valami!

Követem az utcán azt a korsós embert,  
Akinél a Mester páskabarányt rendelt.  
A szent vacsorához ő adja a termet.  
A tanítványok már le is telepednek.  
Beszél szomorúan az Örök Szeretet.  
Valaki elárul engem közületek...  
Júdás egy ideig sáppadozva ott áll,  
Majd – az emlékjegyek előtt – kisomfordál.



Az Olajfák Hegye. Botránkozás dombja.  
A gyötrődő Mester megütközve mondja:  
Mielőtt kétszer megszólalna a kakas,  
Simon, Jóna fia, háromszor megtagadsz!  
Majd a halk suttogás... Rettentő bánatok  
Fakadnak lelkéből: Úgy, úgy, maradjatok,  
Virrasszatok velem... – Nyugalmat nem talál.  
Hallom, amint így szól: ...a keserű pohár...  
Körülnéz, és nehéz lélegzés hallatszik:  
A virrasztó csapat minden tagja alszik.

Ébredjetek! – mondja. S még ajkán van a szó,  
Már ott áll mellette Júdás, az áruló.  
Rekedten zihálja: Mester! – s megcsókolja.  
A felbérelt banda Jézust ott elfogja.  
Mindnyájan elhagyják. Mindnyájan elfutnak.  
Ilyen éjszakája még nem volt e dombnak.

A Nagytanács előtt. Főpapok és vének.  
Ők már tudják, mi lesz. – Halálos ítélet!  
Aztán egymás után hamis tanúk jönnek.  
Csaknem mind megbukik. Zavaros a szöveg.  
Jézust dühös kopók szinte széjjeltépnék,  
De halálos bűnre nincsen bizonyíték.  
A főpap kérdezi: Te vagy-e a Krisztus?  
Mindegy, mit válaszol. Az ítélet biztos.  
Majd felzúg a tömeg: Feszítsd meg! Feszítsd meg!  
Rugdossák, köpdösik. – Ne sajnáld! Hé! Üsd meg!

Mondd csak, Simon Péter, mért állsz a tűz mellett?  
Dideregsz valóban? Meg kell melegedned?  
Na, de ilyen áron? – Jön is egy szolgáló,  
S mielőtt tagadnál, ő az első vádló.  
Jön másik is, sőt, egy harmadikat látok.  
Kérdezget, és Péter ajkán fakad átok.  
Nem ismerem Jézust! Soha nem is láttam!  
Hiába kérditek hárman is, vagy százan!  
A nagy átok után száját be se zárja,  
Amikor egy kakas a hajnalt kiáltja.

Fényes úr Pilátus és nagy a hatalma.  
Kérdezi: Te vagy-e a zsidók királya?  
Megváltónk azonban hallgat. Nem válaszol.  
Csupán két szót hallok: Te mondtad. – Ennyit szól.

Különös szereplő kerül most a színre:  
Barabbás, a hírhedt rablók fővezére.  
A háttérben már meghozták a keresztet.  
Akarjátok-e, hogy elbocsássam nektek?  
A ti népeteknek ez ősi szokása:  
Egy fogoly szabadul, ha eljön a Páska.  
Jézus, vagy Barabbás? – Ez itt a nagy kérdés.  
Az már egész biztos, hogy lesz egy kivégzés!  
A papok uszítják a megcsalt tömeget,  
Sugallják, hogy kiáltsanak feszítsd meg!-et.  
De nem Barabbásra, hanem a szelídség  
Áldott Királyára. – Megvakult, szegény nép!

Jön az ostromozás – kötéllel, korbáccsal,  
A megkoszorúzás tövis-koronával.  
Jön a gúnyolódás kaján térdhajtással,  
A felmagasztalás köpködéssel, nyállal.

Mikor kigúnyolták, ruháit letépték,  
Köntösét szétszabták, – véren szerzett érték –,  
Czirénei Simont rákényszerítették:  
Jézus összeroskadt, vigye a keresztyét!

Tántorogva lépked a Golgota-dombra...  
Pénteken délután. Éppen három óra.

Könyörtelen szívvel keresztre feszítik.  
Mindenki megveti. – Ő szeret mindenkit.  
Keresztjén felirat, rímeli a sok vádra:  
Ez itt Jézus Krisztus, a zsidók királya!  
Kezén-lábán sebet vas-szögekkel ütnek,  
Vérpatak csörgedez, forrása az üdvnek.  
Sokakat megmentett! – Magát odaadja,  
Hogy ragyogjon ránk az örök élet napja.

*(2005 márciusában,  
Húsvét előtt két héttel)*

## Őrző Pásztorunk

Őrző Pásztorunk a Drága Jézus!  
Közelében békességben élhetünk.  
Dúsan sarjadó rétekre terelget,  
Gondunkat viseli, gyógyítja sebeink,  
Tisztán tartja életünket.  
Figyelmesen szeret, önzetlenül.  
Erőt ad elviselni egymást.  
A lökdösődőket lecsendesíti,  
Nagy szelídséggel békét terem.  
Bármiben hiányunk lenne,  
Észreveszi azonnal és segít.  
Szeretjük hallani hangját,  
Mert szól hozzánk, beszél velünk,  
Értjük őt és ő ismer minket.  
Tudja a múltunkat, mégis szeret.  
Látja jövőnket, hová vele érkezünk.  
Akkor van riadalom a nyájban,  
Ha egyszerre sokan vezetnek,  
Az egyik balra, a másik jobbra.  
Akik addig együtt legelésztek,  
Tanácstalanná válnak hirtelen.  
Senki sem tudja, melyik a jó döntés.  
Akaratlanul szembefordulunk egymással,  
Szinte ádáz ellenséggé válunk.  
Pedig kívül van az ellenség,  
Éjszakánként hallik az üvöltése,  
Bárány-prédára vágyik vérszomjasan.



Összebb kellene bújnunk inkább,  
Sokkal közelebb a Pásztorunkhoz.  
Igaz, hogy vessző és bot is van nála,  
De tudjuk: értünk és nem ellenünk.  
Aki órá néz, eligazodik  
Átszegezett lába mellett legott.  
Megjuhádzik alázatos szívvel.  
A farkasüvöltés még ide hallik,  
De a prédalesők zaja csöndesül.  
– Megrendülve emlékezünk azokra,  
Aikkel együtt ittunk a forrásból,  
Együtt haraptuk a rét zöld fűvét.  
Ismeretlen utakra indultak balgán.  
A sziklák mögött vérfoltok jelzik  
Rettentő tévedésüket.

Őrző Pásztorunk, drága Jézus Krisztus!  
Mutasd meg fenséges hatalmadat!  
Siess, Urunk, segítségünkre.  
Kérünk, újíts meg bennünket,  
Ragyogtasd ránk dicső orcádat,  
Hogy megszabaduljunk diadalmasan!  
Te vagy hajlékunk, te légy menedékünk,  
Most és halálunk órájában! Ámen!

## A Messiás uralkodása

*Ézsaiás 9. fejezet alapján*

Homályban jár a nép századok óta  
A halál árnya völgyében botorkál  
És amikor már elfogy a reménység  
Megjelenik a drága Messiás  
Az előre oly gyakran megjelentett  
S egy szempillantás alatt fény ragyog  
A halál szakadékában lakókra  
Ez a fény élet, újjászületés  
Az örömnél és újjongásnak fénye  
Mint az aratás vidám ünnepén  
Szoktak örülni mind az emberek  
Az új kenyérnek, amely legyen áldott  
Vagy mint mikor a győztes hadfiak  
Körülállják a zsákmányhalmokat  
És vigadozva, egyenlő arányban  
Részesednek a szerzeményeikből

Megérkezik a drága Messiás  
A várva-várt, az epekedve hívott  
És összetöri a nyúzókat igáját  
S a botot, mellyel a verőlegények  
Véresre verték az Úr népe hátát  
A sanyargató vesszőjét szétzúzza  
A menetelő marcona vitézek  
Mindent eltipró csizmája lefoszlik  
Vértől csepegő köpenyük szakadtan  
Tűz martalékává lesz és elég  
Hamuvá válik és a szürke pernyét  
Kacagva szerte szórja a vihar



Mert megszületett a Gyermeke, a Fiú  
S az uralmat az Ég őrá ruházza  
És így nevéken lesz majd ismerős  
Ha hódolói lábához omolnak  
Csodálatos Tanácsos, Erős Isten  
Örökkévaló Atya. Nagyobb nincsen  
Ő lesz a Békesség nagy Fejedelme  
És béke lesz a földön és a mennyben  
Szent uralmának nem lesz soha vége  
Pillantásától mind megszégyenül  
Ki ellenáll, mert övé az erő  
És a hatalom most és mindörökké  
Nevére meghajolnak mind a térdek  
És meghajol minden szív mindenütt  
Ő lesz az egyetlen uralkodó  
Mennyben és földön és a föld alatt  
S minden nyelv vallja: Jézus Krisztus Úr  
Az Atya Isten dicsőségére  
Ámen, dicsőség, halleluja, ámen!

## **Komolytalan vers egy komoly eseményről**

Magyar Baptisták Világtalálkozója!  
Eláll az embernek szeme, szája, „szó”-ja.

Gajdoló énekem MABAVIT népének,  
Akik Debrecenben így egybe-menének.

Jönnek ezerszámra kicsinyek és nagyok,  
Boldog lehetek, hogy én is köztük vagyok.

Áldjon az Úr Jézus! – drága hívő Testvér!  
A Főnix-Csarnokban sok jó ember megfér.

Forró az aréna, akár egy kemence.  
Küldte baptistáit a Kárpát-Medence:

Északról és délről, meg főként keletről,  
Ismert s alig ismert kis és nagy helyekről.

Hangzik lelkes ének reggeltől napestig.  
Fülünk a fúvósok szívósan repesztik.

Szívünkben vigasság, ajkunkon hő ima.  
Nagy örvendezésre gyűltünk egybe mi ma.

Az összevont kórus összhangos dalától  
Visszhangzik a szívünk, harsog a lelátó.

Kipirult hitszónok feddi az Úr népét,  
Püföli a sátánt, nem hagy neki békét.

Megújult szívünket vigyük innen haza,  
Hitünk Jézusunkban sose legyen laza!

*GöSö – 2006. – Baja.*

## Tovább, tovább!

Indulj tehát! – Az út bár ismeretlen,  
De tudod az irányt, látod a célt.  
Erre készülsz már hosszú évek óta.  
Ez az, mit jó sorsod neked ígért.

Készülj a fáradságra és a harcra.  
Nem adja olcsón kincsét a jövő.  
Ha tenni kell, nem szabad halogatni,  
Mert soknak látszik, de fogy az idő.

Kik szeretnek, imáikkal kísérnek.  
De jönnek mégis dermesztő napok:  
Ínség, magány, gyötrő reménytelenség.  
– Üzen az Úr: ne félj, veled vagyok!

Ne ess kétségbe, és soha ne add fel!  
Utadon elkísér a kegyelem.  
Hívd segítségül Istened hatalmát,  
Szent karja védjen, s áldjon szüntelen!

*Ballagásra*

## Futásom

Mindig futottam. – Most már lassan járok  
Tervezgetésem egyre szolidabb.  
Minden újabb nap drága, kétszer áldott.  
Hitem reménykedő, szívem szabad.

Nincs gyűjtött kincsem. Adósság sem terhel.  
– A megelégedés nagy nyereség!  
Nehéz volt megtanulnom, de már végre  
Elmondhatom: mit adsz, Uram, elég.

„Veled vagyok mindennap!” – mondta Jézus.  
Mióta elhittem, Ő jár velem.  
Nem láttam szükségét, mert megsegített.  
Elég volt ez a gazdag kegyelem.

Az ígéreték java hátra van még:  
Hiszem, hogy egyszer magához ragad.  
Felvisz az örök, végtelen egekbe,  
Igaz leszek és boldog és szabad!



## A fegyverkészítő mester csodálatos zarándokútja

Ínség és szükség korbácsa hajszolta  
Folyókon és hegyeken keresztül,  
Míg végül ide érkezett a kis sereg  
A nagy folyam farkas-lakta,  
Nádas pocsolyái közelébe.  
Fél Európa mocskát hömpölygetik  
A sodró, mély vizek  
A Fekete-Erdőtől a Fekete-Tengerig,  
Fáradhatatlan közönnyel.

Az erdőkön túli martalóc vidék  
Húvös völgyeibe rótt kalyibákból  
A nagy város peremére sodorta  
A vándorokat az élni akarás.  
Biztos útmutatóként vezette őket  
A nyelv csalhatatlan iránytűje.

Ebben a reménytelen forгатagban  
Utolérte a fegyvermestert  
A „fegyver nélküliek” nagy Királya.  
– Mint akit szíven találtak,  
Leterítette mentem az Ige.  
Világosságot hozott életükbe,  
Elérte őt, családját s társait.  
Ez volt az ő „világos”-i fegyverletételük.  
A cimboraságból hamarosan  
Különleges testvériség formálódott:  
Megalakult a hívők közössége,  
Életre kelt a kis gyülekezet.

*(A Pesterzsébeti Gyülekezet 120 éves jubileumára)*



## Közel már a cél

Elindultam az Úr után.  
Hívott s megyek, követem.  
Botladozom a göröngyön,  
Sebződöm a köveken.

Nem könnyű a haladásom,  
Mert fölfelé visz az út,  
De hívogat a jövődő,  
És nem terhel már a múlt.

Mikor néha leroskadok,  
Szemem a mélységre néz,  
Lehajol hozzám szelíden,  
S megragad egy égi kéz.

Megyek, mindig magasabbra,  
Egyre közelebb a cél.  
Tudom, hogy zarándokutam  
Nem sokára véget ér.

# Tartalomjegyzék

## CSÖPPEK

|                                              |    |
|----------------------------------------------|----|
| „Ilyeneké...” .....                          | 10 |
| Bicikli .....                                | 11 |
| Szavak .....                                 | 12 |
| Igaz .....                                   | 13 |
| Mit adnánk az Úr Jézusnak (karácsonyi) ..... | 14 |
| Vércsepp .....                               | 16 |
| Kérés .....                                  | 16 |
| Engedelmesség .....                          | 17 |
| Kísértés .....                               | 17 |
| Isten háza .....                             | 19 |
| A fogaim .....                               | 19 |
| Az oviban .....                              | 20 |
| Jövel, Jézus! .....                          | 21 |
| Mint a pinty .....                           | 22 |
| Isteni rend .....                            | 23 |
| Baleset .....                                | 24 |
| Barát .....                                  | 25 |
| Keserű .....                                 | 27 |
| Holdvilág .....                              | 28 |
| Számtan .....                                | 29 |
| Segítek .....                                | 30 |
| Megyünk az imaházba .....                    | 31 |
| Jézus enyém! .....                           | 31 |

## NAGYOK

|                             |    |
|-----------------------------|----|
| A „tesóm” .....             | 34 |
| Átadottan .....             | 35 |
| Bibliám .....               | 37 |
| Élő Víz .....               | 39 |
| Ne légy bosszúálló! .....   | 40 |
| Derű .....                  | 41 |
| Engem küldj! .....          | 43 |
| Nem szégyellem! .....       | 44 |
| Fára mászók .....           | 45 |
| Ne szégyelld! .....         | 46 |
| Kegyelem .....              | 47 |
| Idő .....                   | 49 |
| Jézus és az asszonyok ..... | 50 |
| Keskeny út .....            | 51 |
| Engedetlenség .....         | 53 |
| Egy kicsi lámpa .....       | 54 |

|                           |    |
|---------------------------|----|
| „Kereszthordozó” .....    | 55 |
| Betegség .....            | 56 |
| Szoros kapu .....         | 57 |
| Két fa .....              | 58 |
| Vakok .....               | 59 |
| Mécses .....              | 61 |
| Légý fényes! .....        | 62 |
| Jó a csend .....          | 63 |
| Barátság .....            | 64 |
| Megtalálhatod .....       | 65 |
| Már az övé vagyok .....   | 66 |
| A beoltott ág imája ..... | 68 |
| Csenge .....              | 69 |
| Nagyszüleim .....         | 71 |
| Az én édesapám .....      | 72 |
| Parancs-szavak .....      | 73 |
| Szívem nyugodt .....      | 74 |
| Virrasztóknak .....       | 75 |
| Vasárnapi iskola .....    | 77 |

## IGEMAGVAK

### Ószövetség

|                                        |    |
|----------------------------------------|----|
| Hol van a testvéred? .....             | 80 |
| Bábel .....                            | 81 |
| „Midián” hada ellen .....              | 83 |
| Sámuel .....                           | 85 |
| Az a Kőszikla .....                    | 86 |
| Egy is elég! .....                     | 87 |
| Intő példák .....                      | 88 |
| „Ne gyorsalkodjál a te száddal!” ..... | 89 |
| Az igazak .....                        | 89 |
| Tanóra a fazekas műhelyében .....      | 91 |
| Jónás .....                            | 93 |

### Újszövetség

|                            |     |
|----------------------------|-----|
| Keresztelő János .....     | 94  |
| Názáret .....              | 95  |
| A századik .....           | 97  |
| Konkoly .....              | 98  |
| Mustármag .....            | 99  |
| A megdicsőülés hegye ..... | 100 |
| Amikor imádkozol .....     | 101 |
| Lepra .....                | 103 |
| Mért mennél el? .....      | 104 |
| Szomorú ifjú .....         | 105 |

|                    |     |
|--------------------|-----|
| Sáfárkodj!         | 106 |
| Bemerítkezett!     | 107 |
| Bűnös nő           | 108 |
| Nincs hajléka      | 109 |
| Nikodémus          | 110 |
| Öt kenyér, két hal | 113 |
| Gyümölcsözzél!     | 115 |
| Sójáték            | 116 |
| Erősebb fegyveres  | 117 |
| Nagy halfogás      | 119 |
| Hallgass Jézusra!  | 120 |
| A naini csoda      | 121 |
| Hála-illat         | 122 |
| Szeress!           | 123 |
| Gamáliel           | 125 |
| Halogatás          | 126 |
| Jézus lábánál      | 127 |
| Eutikhosz          | 129 |

## ÉVSZAKOK

|                  |     |
|------------------|-----|
| Tél van          | 132 |
| Kitavaszdodik!   | 133 |
| Tavaszi hangulat | 135 |
| Újuló élet       | 136 |

## ÜNNEPEK

### Karácsony

|                              |     |
|------------------------------|-----|
| Célba ért vándorok           | 139 |
| Csillag                      | 141 |
| „Nem vagy szolga, hanem fiú” | 142 |
| Sietek leborulni             | 145 |
| Eljött a Világosság!         | 146 |
| Hiszek a csodában!           | 147 |

### Virágvasárnap

|                      |     |
|----------------------|-----|
| Hozsánna!            | 148 |
| Virágok              | 148 |
| A kövek is           | 149 |
| Ti kapuk!            | 150 |
| Nyitott ajtó         | 151 |
| Szüksége van rád!    | 151 |
| A keresztnév árnyéka | 153 |
| Királyom             | 154 |
| Öröm s öröm          | 155 |



## **Nagypéntek**

|                           |     |
|---------------------------|-----|
| A gyötrelmek dombja ..... | 157 |
| Szeretet .....            | 158 |
| Áldozati versféle .....   | 159 |
| A búzamag regéje .....    | 160 |
| Kereszt .....             | 161 |
| Kígyó-veszély .....       | 162 |

## **Húsvét**

|                     |     |
|---------------------|-----|
| Győzelem .....      | 163 |
| Örömhír .....       | 164 |
| Porba tiporta ..... | 165 |
| A sír üres .....    | 167 |
| Alvók .....         | 168 |
| Hiszek! .....       | 169 |
| Zárt ajtón át ..... | 170 |

## **Pünkösd**

|                         |     |
|-------------------------|-----|
| Tüzes Lélek .....       | 171 |
| Mintegy háromezer ..... | 173 |
| Lélek-hívó .....        | 175 |

## **FÜGGELÉK**

### **Felnőtteknek**

|                                                       |     |
|-------------------------------------------------------|-----|
| Ahogy a szarvas... ..                                 | 178 |
| Az élet alkonyán .....                                | 179 |
| Emlék anyámról .....                                  | 181 |
| Bástya utca 6. ....                                   | 181 |
| Ki a nagyobb? .....                                   | 183 |
| Hajléktalan .....                                     | 185 |
| ICHTÜSZ .....                                         | 186 |
| Igei jókívánság .....                                 | 189 |
| „Hisszük és valljuk!” .....                           | 190 |
| Karácsony: két nap boldogság .....                    | 191 |
| Kesernyés sorok István királyunkról .....             | 192 |
| Kövess engem! .....                                   | 195 |
| Nagybőjti keresztutam .....                           | 196 |
| Őrző Pásztorunk .....                                 | 200 |
| A Messiás uralkodása .....                            | 202 |
| Komolytalan vers egy komoly eseményről .....          | 204 |
| Tovább, tovább! .....                                 | 206 |
| Futásom .....                                         | 207 |
| A fegyverkészítő mester csodálatos zárándokútja ..... | 208 |
| Közel már a cél .....                                 | 209 |

## **A Jó Pásztor Alapítvány kiadásában eddig megjelent kiadványok**

**Dr. Almási Mihály: Népszerű teológia röviden**  
(*Theologia popularis brevis*)

Ez a könyv hitünk igazságainak rendszeres kifejtését tartalmazza, biblikusan és közérthetően. Jelenleg az egyetlen komplett magyar baptista dogmatika.

A/5, 200 oldal

Ára: 1200 Ft (+200 Ft postaköltség)

**Dr. Almási Mihály: Kegyelem minden**

A könyv „műfajilag” leginkább hálaáldozat kíván lenni Isten különös gondviseléséért, amelyet a szerző a saját életében éppúgy megtapasztalt, mint az elmúlt századokban ősei.

A keménytáblás, közel 800 oldalas, több száz színes képpel illusztrált kötetben többek között szó esik az Almási családról, a szerző gyermek- és iskolás koráról, a lelkipásztori szolgálatra felkészülés éveiről, a gyülekezeti és közegyházi szolgálatokról, az Egyesült Államokban és a határon túl élő testvériség között végzett munkáról, alapítványokról, a Baptista Egyházzól...

A szerző mély betekintést enged saját lelkébe, örömeibe és bánataiba, amiket a rendkívül változatos életpályán bekövetkezett kívánatos és nemkívánatos események váltottak ki belőle.

„Ez a könyv üzenet lehet fiataloknak és időseknek, érkezőknek és távozóknak, hívóknak és hitetleneknek, azoknak, akik megtalálták Krisztust, és azoknak, akik keresik.”

B/5, 783 oldal, 250 fekete-fehér és 300 színes fényképpel

Ára: 4440 Ft (+600 Ft postaköltség)

**Újszászi Benyó Illés: Repedezett nád**

A fordulatokban gazdag elbeszélés bepillantást enged két rossz sorsú ember megtérésének körülményeibe. Ugyanakkor végigkísérhetjük egy hívő fiatal lángoló szolgálatkészségének próbákkal teli küzdelmeit.

Újszászi Benyó Illés – aki dr. Somogyi Imre fölfedezettje volt, mint sokan mások – nem egészen 20 esztendőes lelkipásztori szolgálat után, fiatalon, 54 évesen költözött az örök hazába. Mintegy háromszáz írása jelent meg.

A Repedezett nád az író egyik első elbeszélése.

B/6, 40 oldal, színes borítóval

Ára: 290 Ft postaköltséggel



## ***A hegyi kunyhó***

Egykor Hollandiában úgy próbáltak védekezni az evangéliumi puritán mozgalom terjedésével szemben, hogy a hívő családokat – addigi lakóhelyük elhagyására kényszerítve – hajóra rakták és száműzték őket Kanadába. Palkron Káleb és családja egy volt a több száz család közül, akik Kanada vadregényes hegyei között keresték a megélhetés lehetőségét. Gigászi küzdelmet vívtak a természet vad erőivel. Az eredetileg a múlt század első felében a magvető Kiadónál megjelent elbeszélés szereplőinek vezérigéje: „Az igaz ember hitből él!”

*A/5, 80 oldal, színes borítóval*  
*Ára: 590 Ft (+110 Ft postaköltség)*

## ***Dr. Almási Mihály: A nagy kaland***

Science fiction vagy valami más? Mese vagy nem? És ha nem, akkor mi? – Ilyen és hasonló kérdéseket tesz föl az olvasó, miközben nem tudja letenni a szépen illusztrált könyvet, amelynek első kiadása az Amerikai Egyesült Államokban jelent meg. Magyarországon jónak láttuk kétnyelvű változatba közreadni, hisz így az angolul tanulóknak elmélyíthetik tudásukat; a magyar „tanuló” másod- és harmadgenerációs emigráns magyarok pedig gyakorolhatják szüleik, nagyszüleik anyanyelvét. Arra az etikai tartalomra pedig, amely a könyvet jellemzi, mindenkinek, mindig és mindenütt szüksége van. A szerző jó „idegenvezetőnek” bizonyul a szokatlan „terepen”.

*A/5 128 oldal, képekkel és színes borítóval*  
*Ára: 1190 Ft (+110 Ft postaköltség)*

## ***„Jó Pásztor, Jézus...” CD és hangkazetta***

Válogatás a klasszikus és az evangéliumi zeneirodalom gyöngyszemeiből  
a Jó Pásztor témakörben

Ezen a CD-n és hangkazettán közismert és már-már elfeledett ősi és új baptista énekek szólalnak meg a legkülönfélébb földolgozásokban, csengő gyerekhangon, vegyes- és férfikar, kamarazenekar és vonósnégyes, furulya, fuvola, vadászkürt és tárogató előadásában, illetve közreműködésével. Természetesen a klasszikus „Jó Pásztor” témák is előkerülnek, pl. Händel Messiás-részlete, Haydn, Goudimel, Dvořák egy-egy műve. Az előadóművészek között a hangszerek kiváló mesterei szerepelnek.

A kiadvány célja az evangélizáció mellett a hagyományőrzés, valamint az evangéliumi zenei anyag sokszínűségének bemutatása.

*A CD ára: 2300 Ft*  
*A kazetta ára: 1200 Ft*